

Butlletí del Sindicat de Metges de Catalunya

MAIG DE 1927 :: ANY VIII :: NUM. 81

Direcció i administració: Consell de Cent, 133, 1.er - BARCELONA

Sumari

J. AGUADÉ I MIRÓ .	La batalla pel llibre	2
J. A. i M. . . .	El problema de les barraques i dels rellogats (IV)	5
JORDI CANTÓ . .	La Caixa de Beneficència (VI)	9
G. PORTMANN . .	Els soviets i la medicina	14
M. TOST PUNYET .	Pere Virgili	16
J. FERRER PRAT .	El Dr. S. Cardenal	24

—
Els progressos de l'esperanto. 19

Facultat de medicina de Burdeus:

Clínica d'oto-rino-laringologia. 21

Secció oficial

Sindicat de Metges de Catalunya: Assemblea ordinària de Delegats de l'any 1927 (3). — Notes preparatòries de l'Assemblea (4). — Ofertes i demandes (23). — Extracte de les sessions: Actes núms. 251 i 252 (26). — Comitè de Representants del Partit de Barcelona (33). — Moviment de Caixa durant el març de 1927 (35). — Noticiari (36). — Índex d'Anunciants (37)

Mutual Mèdica: Junta general ordinària (40). — Notes preparatòries de la Junta (41). — Consell Administratiu: Acta núm. 110 (42). — Notes de Secretaria (44). — Moviment de Caixa durant el març de 1927 (45). — Moviment de socis (46). — Socorsos devengats durant el març de 1927. — Quotes corresponents al maig de 1927 (48)

La batalla pel llibre

per

J. AGUADÉ MIRÓ

A Premsa ha iniciat la batalla pel llibre. A Catalunya encara es llegeix poc. Llegim doble que cinc anys enrera, cinc vegades més que vint anys enrera, però encara es llegeix poc. Estem molt lluny del que llegeix un alemany, un francès, un anglès, un ianqui. Els que llegeixen menys que els ciutadans dels pobles que fan de l'amor al llibre l'essència de la seva civilització, són valors infraculturals que no tenim de prendre com a punt de referència.

La batalla pel llibre no és una campanya patriòtica, local, és una campanya per la cultura i per la superació humana. Un poble que no llegeix és un poble inculte, és una entitat incivil i una força que esdevindrà amb facilitat element antisocial; donarà més valor als baixos instints, a les forces cegues que la naturalesa cria dintre nosaltres per a viure isolats i pel nostre esforç entre l'hostilitat de tot, i que en desvetllar-se actuen contra els mateixos homes en considerar-los enemics també. Un poble inculte no aportarà una sola valor progressiva moral ni intel·lectual al concurs dels homes; si un home genial hi neix, serà una cosa trasplantada que difícilment tindrà una eficàcia per a tota la societat, perquè no podrà crear una força ni avivar un ideal.

La propaganda per a la cultura té de revestir un caràcter de croada per desvetllar els que lentment s'allunyen d'ella, per a emmenar-hi els que sempre n'han estat allunyats. I l'emissari i el control de la cultura és el llibre.

L'home que exerceix una professió liberal té de cultivar, no sols la seva especialitat i estar as-sabentat de totes les novetats que la fan avançar, sinó també té d'aixecar el to general de cultura, més que en prèdiques, en alt exemple. Mostrar a tothora una sincera curiositat per tots els rams del saber humà, per les altres produccions intel·lectuals de l'home, és l'única raó que el farà un esperit selecte i li donarà una autoritat i jerarquia social en servir de model als que per llur condició econòmica estan apartats de tan nobles afanys.

No és perdre el temps el que s'esmerça en la lectura, encara que sigui en coses allunyades de la nostra professió. Més se'n perd en aquestes inútils penyes que només són interessants quan estripen el bon nom i l'honra d'altri, i que estriparan la de qualsevol contertuli tan aviat n'estigui absent. Més se'n perd en aquestes partides de cartes o d'escacs, en les quals mai estan conformes els contricants ni els espectadors i on la victòria dels uns és molèstia i enuig pels altres.

Un llibre t'ensenyarà sempre. No et contradirà mai en forma poc correcta, si t'oposes als seus raonaments. El trobaràs amatent al teu abast i no t'amoïnarà quan el deixis. En començar-lo, et serà un noble neguit; en acabar-lo, et serà un dolç confort. Es el gaudi menys costós pels teus nervis i per la teva bossa.

Metge, llegeix. Si ja ho fas, llegeix més. I si ja llegeixes força, els homes t'ho agrairan perquè els augmentes la seva espiritualitat i un dia o altre t'ho pagaran amb escreix a tu i als teus fills.

Assemblea ordinària de Delegats de l'any 1927

EL Consell del Sindicat de Metges de Catalunya, en compliment de ço que disposa l'Estatut vigent, i de conformitat amb l'article 16 del mateix, en sessió del dia 21 de l'actual, acordà convocar l'Assemblea de Delegats ordinària del corrent any pels dies 28 i 29 del proper mes de juny, celebrant-se la primera reunió a les 17 hores i 30 minuts del primer dia, en el domicili social, Consell de Cent, 331, pis primer, Barcelona; havent-se de deliberar sobre la següent

ORDRE DEL DIA

- 1.—Memòria del Consell.
- 2.—Aprovació de comptes i pressupost.
- 3.—Elecció de membres del Consell.
- 4.—Casal del metge.
- 5.—Caixa de Crèdit.
- 6.—Cooperativa de Consum.
- 7.—Proposicions presentades pel Consell:
 - a) Abonament de l'import d'alguns títols, mitjançant sorteig, als metges sindicats recentment llicenciats.
 - b) Aclaració a l'acord de l'Assemblea de 1923, que féu obligatori el pertànyer a la Mutual.
- 8.—Proposicions presentades per escrit.
 - a) Proposició del partit de Reus.
 - b) Proposició dels representants del partit de Barcelona.
 - c) Proposició del Dr. Joaquim Munné Prats.
- 9.—Proposicions que es formulin durant l'Assemblea i de les quals el Consell jutgi convenient la immediata discussió.
- 10.—Discussió i aprovació de l'acta de l'Assemblea.

Es recomana als Delegats que abans de la discussió de cada assumpte presentin per escrit le sesmenes que creguin pertinents i que ho facin igualment amb les proposicions que es discuteixin.

Es altament convenient que els Delegats pertanyin a la Mutual Mèdica, per tal de poder, amb plenitud, intervenir en els assumptes d'aquesta.

Barcelona, 30 d'abril de 1927.

El President,
H. PUIG I SAIS

El Secretari,
SALVADOR VIVES

Notes preparatòries de l'Assemblea ordinària de Delegats de l'any 1927

Es recomana a tots els socis que, en nomenar el Delegat del seu respectiu Districte que ha de representar-los en l'Assemblea, procurin que aquest pertanyi a la Mutual Mèdica, per ésser altament convenient que pugui intervenir amb plenitud en els assumptes que afecten a la mateixa.

Al propi temps es recomana que cap partit deixi d'estar representat a l'Assemblea, majorment quan amb la nova modificació dels Estatuts el Delegat elegit serà el que durant tot el temps que transcorri fins a una nova Assemblea, haurà d'ésser el representant del Consell en el partit, i, en el cas que algun partit no nomeni Delegat, llavors el Consell haurà de nomenar directament el seu representant en el partit no representat, i és preferible que el representant del Consell en el districte sigui nomenat directament pels associats residents en el mateix.

Per les proposicions que es desitgin formular en el moment de l'Assemblea, es prega que es lliurin a Secretaria abans de començar l'Assemblea o bé a la mesa al final de la primera reunió, a l'objecte que el Consell tingui temps d'estudiar la conveniència o no conveniència de llur immediata discussió, atenent al que prescriu l'apartat e) de l'article 20 dels Estatuts.

Es recomana a tots els senyors Delegats que tinguin la bondat de presentar a les Oficines del Sindicat la seva credencial almenys mitja hora abans de l'hora assenyalada per a la primera reunió.

Segons el nou Estatut, els partits nomenaran ara Delegats propietaris i suplents a raó de un

per cada 50 socis o fracció que formin el partit. Cal fer avinent que el nomenament d'un Delegat propietari i un suplent és únicament per a assegurar l'assistència o representació del partit a l'Assemblea, puix solament ha d'assistir-hi un dels dos; es tracta tan sols de prevenir el cas que a darrera hora el delegat propietari, per dificultats de traslladar-se, no pogués assistir a l'Assemblea, en qual cas llavors ha de traslladar-se el suplent. Com que el Sindicat abona les despeses dels Delegats a raó del que acorda la pròpia Assemblea, ha de fer-se avinent que únicament s'abonen les despeses del delegat propietari en el cas que assisteixin tots dos a l'Assemblea.

En el proper número d'aquest BUTLLETÍ, corresponent al mes de juny, es publicaran tots els projectes i proposicions que presentarà el Consell, així com els estats de comptes i altres extrems que siguin necessaris, que coneguin els associats i els Delegats abans de la celebració de l'Assemblea.

Es publicaran tots aquests extrems amb anterioritat amb el desig que els senyors Delegats puguin abans de la discussió de cada assumpte presentar per escrit les esmenes que creguin pertinents o que hagin de formular en representació dels socis del districte, i que se serveixin concretar, també per escrit, les esmenes que pugui suggerir-los el curs de la discussió.

Finalment, es recorda als Srs. Delegats que l'acta de l'Assemblea ha de llegir-se i aprovar-se immediatament a l'acabar aquesta, per qual motiu es prega que no s'absentint del saló de sessions fins que el President hagi declarat definitivament closa l'Assemblea.

Medicina social

El problema de les barraques i dels rellogats

per
J. A. i M.

IV

Les barraques

En altres agrupacions de barraques allunyades de les fonts públiques també, solucionen el problema de l'aigua de diferents maneres. En varis llocs l'Ajuntament envia dues vegades al dia el carro de la bota per proporcionar-los aigua. Altres beuen aigua de pou, pous infectats per infiltracions per les substàncies excrementícies del mateix veïnat. Els habitants de l'agrupació de l'Animeta—avui un veritable poble—, paguen 4 pessetes mensuals per barraca al propietari d'un pou veï per a usufructuar-lo. Els de la Font de la Mameïlla—un altre poble—, empren l'aigua d'aquesta font, que no és tal font, sinó un clot que s'omple per infiltració i on beuen els gossos i el bestiar, on renten la roba els veïns, i que, malgrat això, l'empren per a cuinar i beure.

Sanitàriament, tots aquests indrets són una vergonya. La vida d'aquella gent, indigna en estatge, ho és encara més en la malaltia. La majoria de vegades es passen les més greus infeccions sense metge; la por a l'Hospital influeix per un cantó, però, sobretot, la por a les mesures profilàctiques de l'Higiene pública; la vacunació en especial, els causa un veritable esparverament. En molts casos de verola no és avisat el metge fins a l'última hora, quan hom tem un desenllaç fatal i firmi el certificat de defunció. Conta el doctor Pons i Freixa que per a vèncer una epidèmia de pigota, que de les barraques de Magòria s'escampava per la barriada d'Hostafranchs, es decidí vacunar-los en massa, “tingué de practicar-se *in situ*—diu i de valer-se de tots els mitjans d'afalac i,

quan era indispensable, de coacció, emprant, com en una cacera, un veritable servei de perseguidors per a anar a la recerca dels nens que s'amagaven i eren amagats, que s'escapolien i que es resistien a la senzilla operació per tots els mitjans possible”. Amb aquests arguments, gairebé *manu militari*, es pogueren vacunar més de 200 criatures que no ho estaven.

Si volguéssim contar anècdotes, si d'aquest viure infame en volguéssim fer un recull folk-lòric, no acabariem mai. No puc estar-me de contar alguns casos el record dels quals, malgrat d'haver passat molt de temps, és ben viu pel que colpiren la meua sensibilitat. En una de les barraques del Passeig de la Creu Coberia, vaig visitar un tuberculós en l'últim grau d'infecció, en una miserable estància de molts pocs metres, única on vivia tota la família formada per quatre persones més. Servia de menjador, de cuina, de dormitori, i el malalt estava ajassat damunt d'una mala marfagota a terra, embaumat per la pudor constant de l'oli dolent que el feia tossir sense parar.

A la Granvia, en un solar que correspon al número 318, hi ha en un cantó una trentena de barraques i a l'altre un dipòsit de fems. Entre unes i altre només hi ha la separació de les roderes que han deixat els carros. En el número 1 d'aquest agrupament, recordo haver visitat un tifòdic que passava la malaltia en la sola cambra de la casa, que devia tenir uns tres o quatre metres d'ample per uns vuit de llargada, i en la qual, servint per a tots els quefers de la família, vivien ell, un ma-

trimoni vell, els seus avis, i era estable d'un parell d'ases.

El doctor Mira conta el següent cas d'un matrimoni jove, habitant a Magòria: "paguen 5 duros mensuals per una casa a l'interior de la qual cap amb prou feines un llit estret. A la nit, la dona es despulla *sobre el llit*, i el marit es queda a la porta esperant torn. Com sigui que la dona està a punt de deslliurar, estan fent actives gestions entre els veïns per tal de trobar un lloc per uns dies, a canvi de la seva barraca, a fi que la muller s'estalvi la vergonya de tenir un part a l'aire lliure. No cal dir que aquesta bona gent no posseeix altres béns que els mobles del llit i una maleta col·locada dessota d'aquest. Menjen on i quan poden, i, quan plou, enc que sigui les dotze del dia, no els queda més remei que ficar-se al llit i posar un parell de diaris a sobre el cobrellit per tal que no se'ls muli amb l'aigua que cau de les goteres".

L'aigua!... Heus aquí l'enemic del barraqueny. Ja hem contat els neguits que li ha costat d'adquirir-la per a les més indispensables necessitats de la vida, com en fretura una quantitat petita i com li escatima la col·lectivitat; en compensació, quan els elements se'n recorden, els n'hi envien a dojo, llavors tenen de demanar l'auxili dels bombers perquè molts dels llocs on les barraques estan bastides es transformen o en torrent o en llac.

Entremig de les barraques hi viu un comerç floreixent. Una de les barraques, no la millor, qualsevol, s'ha transformat en adrogueria, o en barberia, o en taverna per esperit d'empresa del seu habitant. La mercaderia, tant de menjar com de beure, està a la vista i a la temptació del públic, com la té tot bon comerciant que conegui bé el seu negoci; però allí no es gasten ni vidrieres, ni vitrines, ni teles metàl·liques; la pols s'hi diposita i les mosques de totes races i varietats hi viuen damunt.

Així la vida és allí higiènica. Allí totes les infeccions troben generós terreny on desenrotllar-se. Allí la tifoidea, la verola, el sarampió, etc., perquè tindriem d'esmentar-les totes les que ens són endèmiques, allí són una epidèmia constant.

La tuberculosi, que tan bona companyona és pels barcelonins, campa allí més bé que enlloc. Segons les dades del "Servei d'assistència social dels tuberculosos", dirigit pel Dr. Sayé, la morbiditat fímica és quatre vegades més grossa que la normal. Es modèlica la fulla 731, que l'amic

Mira transcriu en un dels seus vibrants articles a "Justícia Social". Correspon a la família N., la qual vivia a la 3.ª barraca de l'esquerra del número 109 del carer d'Entença.

"ASSISTENCIA SOCIAL DELS TUBERCULOSOS

N.^o d'habitacions, 4. *Habitacions de dormir*, 3. *Condicions de netedat*: Dolentes, pis de terra, al sostre hi han múltiples goteres; les parets són de fustes i canyes.

Condicions de ventilació: Bones, per tot arreu hi han escletxes; obertures, únicament la porta i dues petites finestres.

N.^o d'habitants, 7. *Quants en cada habitació?* 3-1-3.

Hi ha aigua? No. *Hi ha W. C.?* No.

Llit n.º 1. Hist. clínica 731. Tuberculosi fibrocaseosa.

Llit n.º 2. Hist. clínica 1291. La mare, tuberculosa fibrosa.

Hist. clínica 1453. Nena de 4 anys; tuberculosi ganglio-pulmonar.

Hist. clínica 3617. Nen 14 mesos; tuberculosi ganglionar.

Llit n.º 3. Hist. clínica 1369. Nena 11 anys; tuberculosi ganglionar.

Hist. clínica 3616. Nena 3 anys; adenopatia.

Llit n.º 4. Hist. clínica 1846. El pare; tuberculosi febrosa.

Total, 7 persones, 6 tuberculosos i un en camí d'esdevenir-ho."

* * *

Qualsevol creuria que a les barraques hi viuen de franc. A les barraques els seus veïns paguen lloguer, i lloguer molt més car que enlloc els que són llogaters purs; els preus varien molt, però oscillen entre 15 pessetes a 60 o 70 pessetes mensuals.

Els primitius barraquenys, els de la preguerra, o no pagaven res o era molt petit el lloguer, però les barraques més que cap altra habitació ha sofert de l'encariment. És una explotació iniqua la que sofreixen els seus habitants; uns arrendadors, generalment antics barraquenys que van veure venir el negoci, han montat tota una indústria infame al marge de la llei o contra la llei. Valent-se de la posició en què s'han col·locat les autoritats, que, com que no podien admetre les

barraques, i per altra part no podien substituir-les, feien veure que les ignoraven, han pogut aquests explotadors d'elles fer tot ço que els ha plagut. Es paga lloguer i es paga més rigurosament que els veïns afortunats dels pisos, car s'empren tot els mitjans coercitius; en un agrupament, segons conta el Dr. Pons i Freixa, el cobrador usa del revòlver com a últim argument de persuasió.

Generalment es paga per mesos, però també per setmanes i àdhuc per dies, com ja abans de la guerra es feia en la majoria de barraques del Passeig de la Creu Coberta. No sols es paga lloguer, sinó que també es deixa dipòsit de fiança i alguns d'aquests dipòsits són de 500 pessetes, segons el Dr. Pons i Freixa.

* * *

No totes les barraques presenten aquestes característiques tan baixes; n'hi han algunes un xiquet millor, no molt, i, també, n'hi ha de pitjors, com les del banys Zoraya, a Ca'n Tunis. En general, hom notava una tendència a millorar, s'emprava més l'obra en llur construcció i menys les fustes corcades, les llaunes rovellades, les canyes i els encanyissats; en alguns llocs, de mica en mica prenién un cert caient més urbà, àdhuc simpàtic, sobretot quan el comparàveu amb els altres. Però, d'ençà que s'ha parlat tant del seu enderrocament per l'autoritat, les noves barraques que s'han construït, i se n'han construït moltes, davant del perill de la seva destrucció, han tornat a emprar els materials innobles i provisionals. En aquests tres anys que se les amenaça de mort, totes aquelles obres de transformació i millora han estat completament aturades.

* * *

La informació del Dr. Pons i Freixa, encara que escrita en 1922, dóna ressenyaments molt interessants, que transcrivim:

Districtes	N.º de barraques	N.º de famílies	Habitants
I	421	438	2351
II	10	11	52
IV	35	44	209
V	212	216	1018
VI	20	20	112
VII	1795	1839	8979
IX	170	179	962
X	345	358	1829

En total: en vuit districtes municipals sumen 3008 barraques, on viuen 3105 famílies amb un total de 15.552 habitants, dels quals pertanyen al sexe masculí 7923 i al femení: 7629.

Edats

De 0 a 5 anys	3961
De 5 a 20 anys	3617
De 20 a 40 anys	6082
Més de 40 anys	1892

Naturalesa

De Barcelona	3901
Catalans	2373
Castellans	3133
Murcians	2676
Valencians	2053
Andalusos	849
Del Nord	565

Temps de residència

De menys de 2 anys	4889
De 2 a 10 anys	5874
De més de 10 anys	4791

Cal tenir en compte, com ja fa notar el Dr. Pons i Freixa, que entre els barcelonins es compten les criatures nascudes aquí de pares forasters, i tant els barcelonins com els menuts representen el 25 per 100 de població.

Després d'aquesta estadística, no se n'ha fet cap més. Hem preguntat al Dr. Pons i Freixa, actual Director de l'Institut d'Higiene Municipal, i creu ell que almenys cal doblar les xifres de manera que existirien més de 6.000 barraques habitades per més de 31.000 persones. Fa poc una altra autoritat donà com a xifra de barraques la de 6.200.

Com ja dèiem en el nostre article anterior, mentre el Dr. Pons i Freixa dóna com a número de barraques a Magòria 250 i, segons el Dr. Gustau Roca, en l'actualitat n'hi ha 500, però a l'Animeta i a la Font de la Mamella—ambdues en la muntanya de Montjuïc—sumaven en 1922 i avui n'hi han 1200. Aquí s'haurien triplicat, però, en la impossibilitat de comprovar la realitat de les xifres, acceptem aquest augment del 100 per 100 en menys de 5 anys.

Segons aquestes dades, a cada barraca viuen més de cinc persones i en algunes hi viuen més d'una família.

Vora el 4 per 100 de la població barcelonina

viu d'una manera indigna, en pitjors condicions que una tribu salvatge. Prop de les més subtils creacions de la civilització, de l'esforç enorme de tota una collectivitat, hereva de generacions que treballaren amb tot el fervor per a enaltir una ciutat i fer-la digna d'alts destins, viu un poble que

és sotmés a un règim d'infracivilització, de barbarització lenta. I no formen com abans llur majoria del cos social per no avenir-se a la seva disciplina i llei, sinó que avui són obrers als quals hom demana el màxim d'esforç per a l'engrandiment collectiu.

De col·laboració

La Caixa de Beneficència

per

JORDI CANTÓ

VI

DEIEM en l'últim escrit, sota aquest mateix títol publicat en el BUTLLETÍ del mes d'octubre, núm. 74, que la conducta, tal i com avui la tenim establerta la major part dels metges, *no és justa, ni equitativa, ni moral, ni lògica, ni remuneradora*.

I preguntàvem: *cal abolir-la? cal mantenir-la? cal modificar-la?*

Els partidaris de l'abolició som legió—dèiem—; però la seva abolició—afegíem—ens portaria segurament a la més grossa de les impopularitats i, consegüentment, una sèrie de conflictes, dels quals difícilment podríem sortir-nos sense sofrir-ne les més variades conseqüències, si l'abolem de cop i volta o d'un *plumazo*, com es diu en termes de l'*argot* burocràtic.

En efecte. Recordem el que va passar quan, al principi del Sindicat, tractàrem, els metges, d'augmentar la remuneració de les conductes, i condicionar els serveis en ella inclosos, per tal de posar-nos a cobert dels efectes econòmics de *post-guerra*.

Es que no era de raó i justícia que, si a nosaltres se'ns havien augmentat—fins a triplicar-se o més—les despeses ordinàries de la vida, augmentéssim també proporcionalment, per a cobrir-les, els rendiments de la nostra professió?

Tot i essent, doncs, de justícia i raó, ja recordareu, companys lectors, els conflictes greus que se'ns presentaren.

Allixonats, doncs, pel que aleshores va passar, els que formem legió, com a abolicionistes de la conducta, no volem—almenys jo—córrer el nou perill de greus i seriosos conflictes. Però, ja que no volem córrer el risc de nous conflictes, havem

de restar inactius? No, mil vegades, que això significaria impotència i covardia.

Per això, precisament, preguntàvem si calia mantenir-la, modificar-la o abolir-la.

Bo és que, corrent uns perills, com a bons metges, tractem d'evitar-los o, si més no, vorejar-los; però mai no havem de sentir debilitats, ni flaqueses, per a buscar les més oportunes solucions. De no fer-ho així, donariem lloc a que el fantasma *por* sorgís en el camí de la regeneració moral i material de la classe, deixant-nos a tots erts i corglassats i sense poder ja pensar en albirar mai més l'horitzó de l'èxit.

Siguem valents, però no siguem imprudents, i no oblidem que el més difícil es conquereix amb constància i tenacitat, que l'impossible no existeix i que per als valents, tot, fins els sofriments i dolors, és agradable.

* * *

Parlant dels nostres problemes i de les nostres reivindicacions amb un dilecte amic i company, em deia aquest—que no és pessimista, però que està convençut, com jo mateix, que nosaltres, constituïts en classe, som inconseqüents i incorregibles—que la sospirada regeneració econòmica i moral de la classe, la solució al problema de plètor professional, com l'assolir l'ennobliment de la nostra funció social, és solament qüestió d'enfocament. I continuava.

Fins ara, havem volgut començar una feina creient que n'hi havia prou amb engrescar-nos-hi. Les circumstàncies, les necessitats portades pels fenòmens de *post-guerra* i les impaciències per a

resoldre aquelles necessitats, massa vives i massa sentides per tots nosaltres, varen cuidar de fer néixer un esperit de classe, que va produir-nos a tots l'engrescament, d'una època de frissaments, per a millorar les situacions econòmiques. Estàvem en l'època de les *vaques grasses*; vàiem *grasses* les *vaques* dels que en quatre dies les havien engreixat i no desitjàvem fer altra cosa que el que molts havien fet amb facilitat, però sense cap esforç personal i propi. Plens fins a vessar de l'engrescament de l'època i de veure, com per encant, naixia en nosaltres l'esperit de classe, ens llençàvem a conquerir el que era un nostre anhel just, justíssim; però oblidant-nos, a l'anar a la conquesta del que tant anhelàvem, d'endur-nos-en-hi els coneixements de la psicologia de l'home i del públic i de les lleis totes a què tant el públic, com l'home, socialment parlant, obeeixen.

I per via d'exemple, me feia aquestes atinades reflexions.

Sempre que els obrers d'una determinada branca—nosaltres els metges també constituïm una branca—han volgut arranjar el problema del seu millorament econòmic, moral o de plètora, han començat per estudiar les solucions pertinents, les han reduït a bases i les han presentades a qui les havia d'admetre, per a exigir-les, si no les admetien.

Presentades les bases, no les presentaven pas solament als amos o federacions patronals, sinó que, a la vegada, es dirigien a tot el poble, i aquest detall, noteu, que mai no el solien oblidar. I no l'oblidaven, perquè tot bon conductor de multituds ha de conèixer els defectes i qualitats que poden moure i fer bategar l'ànima del poble. Noteu també que l'ànima del poble és com un infant. Viu d'illusió, fa més cas del que li entra pels ulls, que del que li ha d'entrar pel pensament, obligant-lo a reflexionar i a concentrar-se.

No vol dir això que el poble es deixi enlluernar, perquè malgrat el que abans hem dit sigui el més freqüent; no tan sovint, però algunes vegades, per a aixecar el poble i fer-lo reaccionar s'ha de trucar més fort a la intel·ligència, que no pas al sentiment.

I aleshores el poble, obligat a intervenir en aquelles qüestions, que en res o poca cosa l'afecten—almenys d'una manera directa—, però que li foren sotmeses en una, com si diguéssim, mena d'arbi-

tratge, en parla, les discuteix, les analitza i unes vegades deixant-se portar pel cor, d'altres pel cervell, *pren part en causa*, i intervé en la lluita, apassionant-se a favor de l'obrer, si les seves reclamacions han estat apreciades, per ell, com a justes i els ajuda a guanyar el plet.

Per contra, quan el cor o bé el cervell de la massa popular aprecia com a injustes—encara que no ho siguin—les pretensions de l'obrerisme, aleshores el mateix poble, abans que els patrons, condempna el moviment i fa abortar els desigs de millorament dels obrers.

Això, m'anava dient, és el que correntment sol passar a la quasi totalitat de les branques de l'obrerisme, sempre que es tracta de millorar el seu estat material o moral o de plètora.

Dintre de l'obrerisme, però, hi ha una llei de branques, que gairebé és segur que tindran sempre en contra seu el poble; quan en formular les seves peticions de millorament se segueixen els procediments emprats i que de prop o de lluny fan sospitar que poden arribar als procediments d'imposició pel nombre, per les solidaritzacions que la negació de les peticions formulades pugui portar, la manifestació més violenta de les quals és el que anomenem *vaga*.

Efectivament. Fem memòria i veurem que les vagues de paletes, fusters, manyans, pintors, teixidors, ram de l'aigua, etc., etc., foren seguides pel públic—quan s'hi va haver d'arribar d'una manera conseqüent i lògica—sense gaires apassionaments i foren aguantades pel públic amb més o menys estoïcisme.

Quan, però, es presentà una vaga de carrilaires, o una de transports, del personal d'escorxadors, de forners i la, que inclòs vàrem veure, d'enterradors de morts, recordem que el poble en massa, com obeïnt a una consigna, s'aixecà contra els vaguistes perquè el sentimentalisme del poble no compren, ni pot, ni vol avenir-se a que puguin quedar desateses o per satisfer les seves necessitats més apremiants i més de cada dia. I, si el cervell, parlant després que el cor, els diu que és de tota justícia concedir allò que aquells obrers demanen, veureu que ho concedeix, però protesta de la forma emprada per a aconseguir-ho.

Demostra això, doncs, que hi ha unes determinades branques de l'obrerisme que en tractar d'obtenir millors, ho han de fer per altres procediments i sobretot a força de persuasió, trucant

fortament i amb perfídia i constància continua, però moderada, a la intel·ligència popular, fins a obtenir que pensi, reflexioni i compregui, tota la raó que assisteix als obrers d'aquelles branques que necessiten i demanen, sense recórrer a la imposició, els drets al seu millorament.

Per aquesta raó, bo i creient que és necessari anar a l'abolició del sistema arcaic, injust i fins immoral de prestar els nostres serveis, anomenat conducta, no procedeix, a l'entendre dels que formem legió, anar de dret i ràpidament a la seva abolició, i menys per acord unànim i d'un *plumazo*.

Es, per tant, necessari que, alligonats pel passat, desistim d'anar directament i ràpida a l'abolició de la conducta. Caldrà, doncs, modificar-la o mantenir-la?

* * *

Ja que no és prudent abolir la conducta, havem de mantenir-la?

Analitzem-ho. Mantenir la conducta, tal i com la tenim implantada, *representa*—per als que vivim treballant a base dels seus ingressos—*estar en contínua elecció com a candidats a la Caixa de Beneficència i amb l'exposició*—ben poc afalagadora per cert—*de guanyar l'elecció*.

Sembla això una exageració, però malauradament no ho és, i cada dia ho serà menys, si continua augmentant el nombre de metges, sense augmentar el preu de les conductes o no augmenta proporcionalment al nombre de nous metges, el nombre de nous clients.

Hi ha possibilitat de resoldre el problema cada dia més paorós—vegi's el núm. 69 del BUTLLETÍ, escrit del company J. Vanrell—de la plètora professional, mentre mantinguem la conducta tal i com avui la tenim en vigor? No, al meu entendre, perquè m'he pogut convèncer que el metge de "conducta" no sent altra passió o anhel que el de veure com s'omple la llista dels aconducatats i he vist també sovint com, omplir la llista dels aconducatats, és sinònim o equival a disminuir la llista del company de la mateixa població. Fins i tot hi ha, en gros nombre, metges que creuen que no convé i és despreciable el client que té aconducatats a més d'un metge.

Com que parlem ací dels interessos generals de la col·lectivitat, anem altra vegada a lo nostre i tor-

nem amb els obrers, que ens poden ensenyar, demés de sociologia, moltes altres coses que no sabem o no ens convé, particularment, saber.

Efectivament, sense tanta cultura com nosaltres, però amb més sentit pràctic que nosaltres, veiem com els obrers han resolt els seus problemes de millorament o de plètora.

Tots podem recordar l'entrada de les màquines en les indústries, i tots sabem que la màquina en les indústries va portar un augment de producció que matava l'artesà.

Com respongueren els obrers a aquest problema vital per a la seva classe?

Senzillament, treballant sense parar fins a aconseguir augmentar el preu de la mà d'obra.

L'encariment de la mà d'obra no permetia, però, als industrials i fabricants mecànics, treure el profit del diner esmerçat en les màquines i al fabricant en aquest cas no li fou possible altra solució, que procurar augmentar amb més bon utilatge el rendiment de les màquines.

Augmentant la producció de les màquines s'abaratia novament la feina humana i determinava això un excés de braços amb evident greuge de les classes obreres.

Els obrers, però, continuen treballant units, buscant la solució al nou problema i acorden que s'han de reduir el nombre d'hores de treball, única manera de disminuir la producció de cada home i, per tant, de donar ocupació a nous treballadors, si a l'industrial li convenia que la màquina no estés parada i manera, demés, que a l'obrer li quedessin hores per a dedicar-se al que més li convinqués després d'haver fet la seva jornada de treball.

Recordem-la aquella passada època d'agitació obrera en la que una millora de l'obrer representava una pèrdua en les especulacions comercials del patró, i a la que el patró havia de respondre amb una nova solució que li permetés compensar la limitació de guanys imposada per la millora obtinguda per l'obrer, a la vegada que l'obrer tornava a suscitar un nou conflicte que li arrangés l'agreujament del problema de la seva vida econòmica i el dels interessos col·lectius de la classe, provocats per la solució últimament estudiada per el patró.

Aquest continuat encendre's i apagar-se els conflictes socials entre el capital i el treball no eren produïts més que per a trobar la fórmula precisa

i equitativa i lògica i legal de procurar-se l'obrer el salari digne i suficient i en relació amb les necessitats de la major part dels obrers, sense, però, que les empreses industrials deixessin de remunerar-se suficientment per a continuar treballant sota l'estímul digne i justificat dels beneficis a què dona dret perfecte l'exposició d'un capital i el treball de tots ordres.

L'observació del passat és suficient per a donar a comprendre la *improcedència de mantenir*, tal com avui la tenim implantada, la *conducta*; com ho és, per a no obligar-nos a criticar-la i com ho és també, per a demostrar palesament que els metges, potser perquè la ciència ens afeixuga un xic massa, o perquè els títols de SENYOR, DOCTOR o el sobrenom de SACERDOT ens han situat massa amunt entre les esferes de les aristocràcies socials, no tenim temps de preocupar-nos d'aquestes nimietats i descobrir que no entenem d'altres mals que els que havem estudiat del cos humà.

* * *

Si no és prudent abolir la conducta, i tampoc convé per a resoldre la plètora professional o alliberar-nos del perill d'haver d'anar més tard o més d'hora a trucar les portes de la Caixa de Beneficència, no hi haurà probablement altra solució que modificar-la.

I com? Un bon sistema seria fent controlar tots els nous contractes i a ésser possible fins els vells, pels Col·legis, els quals haurien d'exigir, mitjançant oficines de recaptació, que siguessin tots d'acord amb les bases redactades per la Federació dels Col·legis i publicades en 1920, ja que no ho pot fer el Sindicat.

Altra solució seria anar a la conducta no per famílies, sinó per serveis.

Per això s'haurien de classificar els serveis corrents o ordinaris i els clarament extraordinaris. En aquest cas, a l'aconductat, en lloc de fer-li signar un contracte, se li faria comprar—pagant-lo en l'acte—un carnet d'abonament al nombre i classe de serveis que desitges.

Essent el carnet pagat en l'acte, el metge seria simplement un dipositari del valor (pessetes) del carnet, quedant obligat, per aquesta condició de dipositari i per tal d'inspirar garantia i confiança al posseïdor del carnet, a deixar un tant per cent del valor del carnet en la Caixa de Crèdit del Sin-

dicat de Metges de Catalunya, el qual podria sempre, a la presentació del carnet i mitjançant un tant per cent de *quebranto* que experimentaria el posseïdor, retornar les pessetes que representessin el nombre de serveis no prestats, al posseïdor que no volgués continuar amb l'abonament.

Aquest carnet d'abonament tindria, al nostre entendre, una sèrie d'avantatges sobre el sistema actual de conducta i les tindria totes, si abans d'expendre'l fèiem la condició o salvetat que únicament havia d'ésser adquirit per les persones o famílies que viuen exclusivament del jornal, que són les úniques que tenen dret a la baratura dels nostres serveis.

Entre els avantatges que es destaquen podem enumerar els següents:

1.ª Ens alliberaria de l'esclavatge que representa per a nosaltres l'actual sistema de conducta, ja que acabariem amb aquell truc de la gent que creu que *ens paga per això*, o siga, perquè fem tot el que li digui el seu caprici.

2.ª Servei que prestaríem, servei que cobraríem, la qual cosa, en èpoques de molta feina, representaria molts ingressos i, quan n'hi ha poca, potser no n'hi hauria gens, ja que, havent-les de pagar no ens demanarien visites d'aquelles que desprestigiaven al metge més carregat de prestigi. (Visites a crònics, a incurables, a distàncies fenomenals, visites de suposades urgències, etc., etc.).

3.ª Tindríem una llibertat, per a cuidar els nostres interessos particulars, concórrer a cursets, i donar esplai a les nostres aficions, ja que, si no acudíem a la visita sol·licitada, tampoc no podrien fer-nos-en retret, tota vegada que no tindríem contret el compromís o lligam que representa la conducta, ni ens veuríem obligats a fer més d'una visita als qui no en tinguessin necessitat i que amb l'actual sistema ens obliguen tàcitament quan ens pregunten: *Que no tornarà aquest vespre?*

4.ª Podríem, sempre que les circumstàncies ho demanessin, variar el preu dels carnets amb molta més facilitat que no pas el preu de la conducta, i, per tant, no ens trobaríem, com abans del Sindicat, que la remuneració del nostre treball no seguia les mutacions que s'operaven en les valors de les coses i dels signes monetaris.

5.ª S'acabaria amb les actuals juntes de veïns, que ens tracten com a vulgars funcionaris, posant-nos un preu-fet i portant-nos el compte del que guanyem i gastem o podem gastar. Suprimiríem

els cobradors i, per tant, un altre fiscal del nostre estat econòmic i així mai la gent no sabria el que guanyem i deixem de guanyar.

6.ª S'acostumaria la gent a pagar i veure el que val una cura o una malaltia i, si mai convinqués, potser això seria el primer pas per a poder anar a la supressió absoluta de la conducta, ja que hi hauria qui voldria córrer el risc de no tenir ni abonats els serveis, per no tenir entretingudes cinquanta o cent pessetes del preu del carnet d'abonament.

I tants i tants avantatges com a mida que ho reflexionem hi trobaríem.

Ara, respecte a la implantació d'aquest carnet, aconsellàriem que, per via d'assaig, es comencés per imposar-lo als agregats de distància superior a dos quilòmetres i a les cases de camp excessivament distants o de desavinents camins.

Crec que val la pena de pensar-hi, de fer qualque prova i tenir després la delicadesa de comunicar-nos els resultats obtinguts per tal de, passat el període aquest de prova, veure el que més convé a la classe.

De moment, abans de posar-ho en pràctica, no

oblidem que cal persuadir al poble, amb el qual no podem viure mai en divorci i per a comunicar-nos amb ell, jo crec que és un bon mitjà fer unes publicacions comarcals en les que, ultra educar-los en el nostre profit, ensenyant-los el que no saben i nosaltres havem de menester que sàpiguen, de tant en tant se'ls hi pot parlar d'aquestes coses.

Aquesta publicació jo l'he creada ja i veig que els clients i els que no ho són, car la reparteixo gratuïtament, la llegeixen i la comenten, amb la qual cosa s'aconsegueix allò que em deia aquell meu dilecte company i amic: "el poble obligat a intervenir en el que se li confia com en arbitratge, s'apassiona a favor de l'obrer i l'ajuda a guanyar els plets o condempna els procediments i fa abortar les pretensions de l'obrerisme".

No descansem. Busquem solucions que, si tots hi posem el coll, molt serà que no trobem idees millors que la que jo proposo i que estimaria tant com que fos implantada, que fos discutida i fins rebutjada per una altra de millor.

Capellades.

Els soviets i la medicina

per

G. PORTMANN

C., trad.

DE *L'Avvenire Sanitario*, revista d'higiene social; política, jurisprudència i legislació sanitària, i de defensa dels interessos professionals, que es publica a Milà, reproduïm, a títol informatiu, un interessant article del professor Georges Portmann, tractant dels temes enunciats. Ensenms, traduïm les mateixes paraules de presentació amb què l'acompanya l'esmentat confrare italià, deixant al mateix la responsabilitat de les seves afirmacions:

"Publiquem l'article del professor Portmann, que és per nosaltres un anàlisi dels progressos i al mateix temps de les aberracions socials de la nova Rússia. Llegint l'article d'En Portmann, es veu l'esforç que fa per tal de limitar-se a ésser en el possible l'historiador que veu, que conta, però que no jutja, mentre que de l'escrit traspuja el sentiment de pena i d'espant que produeix l'enrunament que ha colpit a Rússia ço que és més ferm puntal de la societat: la família.

No ens extranyen, per tant, les notícies recents que ens vénen de Rússia, on milers de criatures vagabondejen pels camps, vivint del furt, de la rapinya i del bandidatge. Quin esdevenidor pot estar reservat a un país que demostra sentir de manera tan especial els sans deures de l'assistència, de la tutela, de la defensa de la llur infància! Com haurà d'ésser el seu home de demà!

Davant el tristíssim espectacle, nosaltres sentim el deure de juntar-nos cada vegada més estretament i aplaudir i beneir les nostres institucions que curen de l'assistència, la recollida i l'educació física i moral dels nostres fills."

Si, com deia un dia Kerensky a un redactor de *Le Temps*, el règim de l'esdevenidor té d'ésser a

Rússia una república liberal, oberta a tothom, formulo des d'ara els meus vots per tal que el futur govern no respecti alguns dels cànons que deixaran en herència els soviets pel futur de la infància i de la maternitat.

La nostra civilització no és generosa envers la infància abandonada. Gairebé tot està per fer. D'una banda, caldria educar les mares, i, de l'altra, crear una política per la maternitat. Als Estats Units, ha estat ja molt debatut aquest difícil i angoixós aspecte de la qüestió social. A Rússia s'ha cercat de resoldre'l dins els límits de les disponibilitats econòmiques; he vist a Moscou un departament model per la protecció de la maternitat, tenint anexe un hospital per la infància, amb 400 llits, i on són respectats tots els principis d'higiene i profilàxia. Endemés, aquesta organització comprèn una obra de la "gota de llet", que funciona esplèndidament, i un Museu pedagògic.

Els deixebles de les escoles i les dones joves són admeses a visitar el dit Museu, guiats per metges que donen les degudes explicacions i d'aquesta manera aquelles vénen en coneixença del que han de fer abans i després del part i durant els primers anys de la infància. Dibuixos, diagrames, pintures d'artistes de mèrit, estudis estadístics, fotogràfics, etc., reproduïxen les normes tècniques bones i dolentes. Les visitants aprenen com s'ha d'enfaixar un infant i com alletar-lo.

Alguns quadros reproduïxen escenes del passat amb homes i animals vivents conjuntats confusament, i, costat per costat, les escenes de l'esdevenidor clares, rosades.

En una sala del Museu són exposats de tamany natural models de dones en les fases successives del part; altres reproduccions, en cera, mostren les diverses malalties pròpies de la mare i el nen.

En conclusió, aquest Museu és un centre d'ensenyament; constitueix una aplicació essencial del principi que ha inspirat l'organització de la salut pública de la U. R. S. S., és a dir, donar a la instrucció sanitària una importància de primer ordre.

Pot dar-se el fet que la realitat no sigui sempre conforme a aquestes brillants perspectives; però no és suficient indicar la diferència profunda que existeix entre el bé i el mal per donar motius a l'esperança i l'acció?

A Leningrad vaig veure un Institut per la maternitat i per la infància, exactament concebut segons els mateixos principis abans indicats. Conté 795 llits, i demés, una secció de nens en bon estat de salut, per recerques fisiològiques.

Adhuc es cerquen procediments per generalitzar la pràctica de la protecció de l'educació popular; en alguns centres, els infermers visiten les famílies per donar-los consells i prendre nota dels infants malalts, suspectes de sífilis o de tuberculosi. La dona gràvida, passats els cinc mesos, es destinada a treballs lleugers, i després se li acorda una llibertat de sis setmanes fruit de retribució.

L'alletament és, de manera especial, encoratjat; tota dona que cria el seu infant, alleta també un orfe o el nen d'una mare que no pugui criar-lo per si mateixa. Durant el període d'alletament, les dones tenen dret a un repòs de mitja hora cada tres i mitja, per tal de poder alletar, essent també retribuïts els temps de repòs.

* * *

El nen i la família! Heus ací el problema, la solució soviètica del qual s'allunya singularment de les nostres concepcions.

L'edat nupcial per la dona és de 16 anys i per l'home de 18.

Els drets paterns fineixen en aquest moment, i el matrimoni, registrat als efectes de l'estat civil, té lloc davant dos testimonis. El divorci és concedit en demanar-lo solament un dels consorts; el nom de la família pot escollir-se indistintament

de l'home, de la dona o d'ambdós, si hom ho desitja. Els fills, adulterins, il·legítims o legítims, són iguals davant la llei i la recerca de la paternitat és portada molt lluny.

Una dona, en estat de gravidesa, no casada, abans del sisè mes d'embaràs, ha de declarar a l'estat civil el nom del pare del fill. Si no hi ha acord entre el pare presumt i la mare, el codi soviètic per sentenciar es basa en les conclusions derivades d'una escrupulosa enquesta.

Si la mare en el moment de la concepció estava en tracte amb homes diferents, tots ells conjuntament vénen obligats a proveir les necessitats de l'infant. En tenir una dona casada un fill extraconjugual, pot demanar la recerca de la paternitat.

D'acord amb les idees que inspiraren la revolució, l'heretament ha estat suprimit, però el codi soviètic preveu que aquells qui a França i en altres països són declarats hereus directes, siguin socorreguts amb una part dels béns dels respectius difunts.

De conformitat amb un dels grans principis del sovietsme—igualtat de races, de religions i de sexes—els nats de famílies de nacionalitat diversa, són russos fins els vint anys, complerts els quals tenen llibertat d'elecció.

Em resten dir quelques paraules sobre l'avortament, que a Rússia no és un crim, sinó una senzilla operació quirúrgica autoritzada en determinades circumstàncies (pobresa, mal estat de salut, tuberculosi, etc).

Per tal objecte hi ha especialistes oficials, i recordo que una vetlla, sopant amb una família russa, vaig preguntar a un convidat per la seva professió, i va respondre'm, amb indiferència: "Sóc abortador".

L'estadística oficial registra per l'any 1924, a la U. I. S. R., 111,000 avortaments; a les ciutats es calcula que gairebé correspon una dona per cada cinc, tots els cinc anys.

Aquests resultats han impressionat un poc el doctor Shemasko, el gran apòstol de l'avortament, comissari del poble per la salut pública.

PERE VIRGILI

Nat el 15 de
febrer de
1699

Mort el 6 de
setembre de
1776

ANEM a parlar d'una personalitat gloriosa de la Medicina, fill il·lustre de la nostra terra. Això fa que sentim una fonda simpatia i admiració pel biografiat. Nascut al Camp de Tarragona, la meua terra natal.

Pere Virgili Ballvé, va néixer al poble de Vilallonga; consta que fou batejat en 15 de febrer de 1699. Els seus pares, Pere Joan Virgili i Francesca Ballvé, tingueren vuit fills, essent Pere el primogènit. Dedicats a la pagesia, devien viure amb molta modèstia.

En aquell poble, aprengué el nostre biografiat els rudimentaris coneixements que es proporcionaven a les escoles rurals. Es probable que l'amistat de la família Virgili amb el cirurgià que exercia en dit lloc, li permetès presenciar algunes operacions quirúrgiques, tractant-se d'a-

quella època, molt elementals, fet que contribuiria a despertar l'afició del noi Pere vers la cirurgia, on assoliria un nom gloriós, mitjançant un talent poc comú i una voluntat de ferro.

A l'edat de 17 anys, Pere abandona els seus i, amb els propis recursos, va a obrir-se pas al camí de la vida. Entrà de moment a prestar serveis a l'Hospital de Tarragona, on fa de practicant durant uns tres anys. D'aquí passà a Montpeller, on conquistà l'estima i protecció dels professors del Col·legi de Medicina, i d'una manera especial del savi Levret.

Com se les arreglaria En Virgili per atendre les seves necessitats? No és de creure que comptés amb l'ajuda familiar. Es d'acceptar l'opinió que treballava d'ajudant d'algun cirurgià o de practicant en algun Hospital, i qui sap si fent de barber. Qualsevol hipòtesi és honorable.

A l'any 1724 es presentà a Vilallonga convertit en un mestre en la ciència de curar.

En Virgili ingressà a l'Armada, ocupant-hi un dels llocs més preeminents. La seva fama va estendre's i créixer per moments. Fou cridat per a assistir les persones reials en llurs malalties, en temps de Ferran VI, així com també amb l'adveniment de Carles III.

Fou fundador i director del Col·legi de Medicina de Càdiz i Barcelona. Parlem una mica del referent a casa nostra.

El nostre biografiat no perdé mai de vista el país on havia nascut, i la intensa labor realitzada a Càdiz no li va impedir de forjar el projecte d'instituir una escola de Medicina a Barcelona. Va convèncer el rei Carles III, qui decretà la creació de la nostra Facultat, encomanant a Virgili la direcció de les obres i de l'ensenyament. La primera pedra es posà l'any 1762 pel marquès de la Mina, i el Centre d'ensenyança mèdica pogué inaugurar-se en 24 de març de 1764.

En la fundació del Col·legi de Barcelona, revelà Virgili zel, sabiduria i tacte envejables. No sols procurà la major comoditat a l'edifici i abundant material docent, sinó que posà especial atenció a escollir els professors.

Fills científics de Virgili són Gimbernat, Queraltó, Puig, Vidal, Grassot, Ribas i molts d'altres no menys eminents.

Es coneixen fets importantíssims de la vida científica del biografiat, més en la impossibilitat d'explicar-los amb l'extensió necessària, solament farem esment d'alguns que van impressionar fonament tot el món científic. Un soldat del regiment de Cantàbria, malalt a l'Hospital de Càdiz, diuen les "Memoires de l'Academie Royal de Chirurgie de Paris", sofria una inflamació de la laringe, que impossibilitava per complet la respiració. Convençut En Virgili que el malalt havia de morir, i menyspreant el que deien en aquell temps les obres de cirurgia, que no era possible seccionar la tràquea, perquè eren teixits que no es cicatritzaven, va obrir la tràquea, essent la primera traqueotomia que es realitzava. El malalt va curar-se. L'esmentada operació, que fou publicada a París en 1763, fins durant vint anys més tard els cirurgians francesos no s'atreïren a posar-la a la pràctica.

Llegint les "Memòries de la Reial Acadèmia de Cirurgia de París", (volum I, part III) es troba l'observació feta per En Virgili, i un es dona compte que l'operació de la traqueotomia, tal com es fa avui, és exactament igual, amb petites diferències, de la manera com la va concebre i realitzar En Virgili la primera vegada.

Un altre fet quirúrgic transcendent que interessà extraordinàriament els homes de ciència d'aquí i de l'estranger, essent publicat amb tot luxe de detalls. L'arquebisbe de Granada patia de llarg temps una supuració a la cama. Consultat el cas a Pere Virgili, amb la seva intuïció, serenitat i valentia, va resoldre la situació, fent una incisió fonda i extensa que abarcava tota la cama, és a dir, el mateix que faria el cirurgià de més prestigi dels nostres temps. El malalt va curar totalment. Davant el progrés de la cirurgia, avui no té cap importància l'esmentada operació quirúrgica, mes si ens trasl·ladem a aquella època, en que el cirurgià es limitava a punxar un tumor de pus quan ja estava a punt d'obrir-se, apreciarem la vàlua del talent d'En Virgili.

Mén endavant, demanà al Rei fer un viatge a París per a conèixer els més eminents cirurgians i estudiar tot el que allí es feia en Cirurgia. Se li concedí el que demanà, i a París va rebre dels cirurgians francesos aplaudiments i mostres evidents de consideració, essent nomenat soci de la "Reial Acadèmia de Cirurgia de París", escoltant-lo amb atenció i respecte els homes de ciència de França.

Fundat el Col·legi de Barcelona, durant deu anys es dedicà En Virgili de ple a l'ensenyament. Els sis darrers anys de la seva vida, quedà impossibilitat per la falta de salut, sense moure's d'aquesta ciutat. Morí l'any 1776, el 6 de setembre, segons la inscripció que es llegeix a la làpida.

da de marbre que hi ha a la nostra Facultat de Medicina, al peu d'un bust del gran mestre. Comptava 77 anys. S'ignora si l'eminent cirurgià fou enterrat al seu poble natal, al costat dels seus pares, tal com era el seu desig.

L'Ajuntament de Barcelona honorà la memòria d'En Virgili col·locant el seu retrat a la Galeria de Catalans Il·lustres, i encomanà la corresponent biografia al Dr. Comenge, el meritíssim treball del qual hem extractat en aquestes planes.

En plau poder portar al BUTLLETÍ la reproducció fotogràfica d'un retrat d'En Pere Virgili, que creiem que és la única que s'ha tret. No consta el nom del pintor del quadro. Aquest fou dedicat per Pere Virgili a la seva germana Maria Angela, casada amb Llorenç Guimet, veï de Gratallops, en qual poble habitaven els avis materns d'En Virgili. El Dr. Comenge desconeixia el dit quadro, malgrat haver-ne parlat en un article publicat a "La Renaixença" el notable escriptor reusenc J. Güell i Mercader.

M. TOST PUNYET

Els progressos de l'esperanto

Noves

Introducció de l'esperanto en els ferrocarrils iugoeslaus.—Per decret del 21 de març de 1927 (G. D. núm. 6071-927), el Ministeri de les Comunicacions del Regne dels Servis, Croates i Eslovacs, ha decidit l'ús de l'esperanto com a llengua auxiliar per als cartells i avisos que es destinin als viatgers en tots els vagon dels trens internacionals.

* * *

Els tramvies vienesos i l'esperanto.—Els agents de policia vienesos que parlen l'esperanto porten en el seu uniforme un distintiu que permet reconèixer-los pel carrer.

Aviat succeirà el mateix amb els cobradors dels tramvies, per ordre de la direcció i sota la recomanació de la comissió del tràfec.

* * *

El turisme i l'esperanto.—L'esperanto s'emplea molt en el turisme. L'Oficina de Turisme de Colònia, la de Budapest i la de Neuchatel acaben de publicar guies il·lustrades i escrites en esperanto.

* * *

Les Fires internacionals i l'esperanto.—Com en els anys anteriors, l'Oficina de la Fira de Frankfurt s. M. ha distribuït un prospecte molt artístic, escrit en esperanto, per la fira de la primavera de 1927. Dita Oficina publicarà, en esperanto igualment, un registre dels diferents rams amb la traducció corresponent en 5 llengües.

* * *

La premsa tècnica i l'esperanto.—Imitant l'exemple d'altres periòdics tècnics i científics, la Revista Estenogràfica Belga (Sistema Duployé) pu-

blica en esperanto compendis dels seus articles a partir del seu número de febrer de 1927.

* * *

L'ensenyança comercial i l'esperanto.—La Cambra de Comerç de Vel. Beckerek (Yugoeslàvia) està organitzant un curs d'esperanto i ha demanat la col·laboració del grup esperantista de la dita ciutat.

* * *

La Geografia per mitjà de l'esperanto.—Pedagogs de fama (entre ells el professor Pierre Bovet de l'Institut J. J. Rousseau, de Ginebra) han recomanat ja repetides vegades l'ensenyança de la geografia per mitjà de l'esperanto. Se'ns indica en aquest domini una obra molt interessant, deguda a la col·laboració d'un australià i d'un finlandès, el títol de la qual és "Australio, Lando kaj Popolo" (Austràlia, el país i la seva població). Aquesta obra sortirà dins de poc de la casa editorial Hirt & Sohn, Leipzig.

* * *

La radio i l'esperanto.—Les estacions bàltiques de radiofonia introdueixen també l'esperanto en els seus programes: un curs de llengua internacional ha començat a l'estació de Kowno (Lituània). El 7 de febrer de 1927, l'estació de Reval (Estònia) va emetre la primera lliçó d'un altre curs de la mateixa llengua.

El 25 de febrer, l'estació de Falun (Suècia) va transmetre, tot en esperanto, un programa artístic que fou acollit calurosament pels radio-escolta estrangers. La Federació Esperantista Sueca va publicar en la dita ocasió un número especial del seu òrgan "Svencka Esperanto-Tidningen" completament consagrat a la radiofonia.

* * *

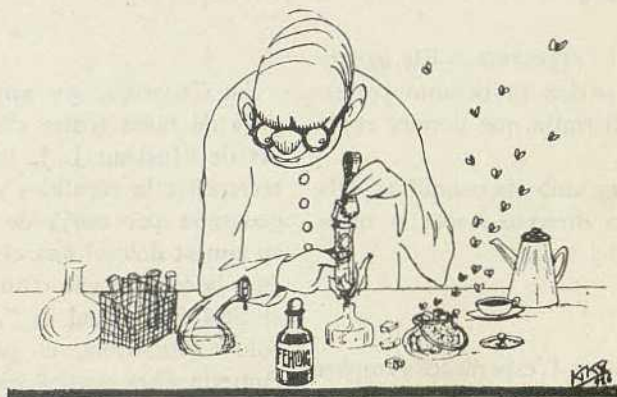
Els Congressos internacionals i l'esperanto.—L'Oficina Internacional d'Educació de Ginebra ha organitzat a Praga durant les festes de vacances un Congrés internacional de "La Pau per l'Escola" sota el patronatge del Sr. president Masaryk. Tots els discursos i discussions seran traduïts a l'esperanto.

En el programa del pròxim Congrés internacional de metges militars a Varsòvia (a últims de

maig, 1927), el Comitè d'organització preveu varies conferències mèdiques en esperanto.

* * *

L'estenografia i l'esperanto.—El sistema d'estenografia alemanya Palm ha estat adaptat a l'esperanto pel senyor Wingen, estenògraf famós del Consell municipal de la ciutat de Colònia i autor ja d'altres adaptacions del mateix sistema a l'anglès, al francès i al neerlandès.

Facultat de Medicina de Burdeus

CLINICA D'OTO-RINO-LARINGOLOGIA

Curs de perfeccionament del professor Portmann amb la col·laboració dels professors Lagrange, Petges, Rechou i Mauriac. Els professors agregats Dupeitié, Leuret, Papin i Jeanneney i dels Doctors Moreu, antic cap de clínica, i Despons, cap de clínica.

P R O G R A M A D E L C U R S

Del dilluns 4 de juliol al dissabte 16 de juliol de 1927

1.ª setmana: Dilluns, 4 de juliol. - A les 9 del matí, Hospital de Tondu: Exposició del curs. Sessió operatòria amb demostracions tècniques (indicacions, cures post-operatòries), M. Portmann. - A les 4 de la tarda. Anexe Sant Rafael: la transfusió de la sang. Consideracions biològiques i aplicacions mèdiques. M. Mauriac. - A les 17, Facultat (Pabelló B.). Medicina operatòria; etmoidectomia i transmaxilo-nasal. Portmann.

Dimarts, 5 de juliol. - A les 9, Anexe Sant Rafael: Examen funcional de l'audició. M. Portmann. - A les 10, Consultes oto-rino-lògiques amb demostracions clíniques i indicacions terapèutiques. M. Portmann. - Tarda, a les 14,30. Anexe Sant Rafael: Metode d'examen i de tractaments especials en O.-R.-L. Puncions del sinus. Massatge nasal i laringi. Injeccions de parafina, etc. M. Portmann. - A les 17 hores: La transfusió de la sang: Tècnica i aplicacions quirúrgiques. M. Papin.

Dimecres, 6 de juliol. - A les 9 del matí. Anexe Sant Rafael: Operacions de petita cirurgia O.-R.-L. M. Portmann. - A les 10, consulta oto-laringològica amb demostracions clíniques. M. Portmann. - Tarda, a les 3. Facultat (Pabelló B): Medicina operatòria. Anestèsia local i regional en O.-R.-L. M. Portmann. - A les 5. Anexe Sant Rafael: La cirurgia ganglionar en el càncer de les vies aero-digestives superiors. M. Jeanneney.

Dijous, 7 de juliol. - A les 9 del matí. Hospital de Tondu: Sessió operatòria amb demostracions

tècniques. Visita a les sales. M. Portmann. - Tarda, a les 4,30. Institut de Sords-muts. Visita i demostració a la Institució. M. Francoual. - A les 4. Facultat (Pabelló B): Medicina operatòria. Antrotomia, buidament petro-mastoide; cirurgia del laberinte. M. Portmann.

Divendres, 8 de juliol. - Matí, a les 9. Anexe Sant Rafael: Examen funcional de l'aparell vestibular. M. Portmann. - A les 10. Anexe Sant Rafael: Consulta oto-rinològica amb demostracions clíniques. M. Portmann. - Tarda, a les 14,30. Anexe Sant Rafael: La diatèrmia en O.-R.-L. M. Portmann. - A les 16,30: Anexe Sant Rafael. Demostració de traqueo-broncoscòpia. M. Portmann.

Dissabte, 9 de juliol. - Matí, a les 9. Anexe Sant Rafael. Operacions de petita cirurgia amb demostracions tècniques. Adenotomia; amigdalectomia, i amicdalectomia; operacions endonasals. M. Portmann. - A les 10. Anexe Sant Rafael: Consulta oto-laringològica amb demostracions clíniques. M. Portmann. - Tarda, a les 15. Facultat (laboratori d'histologia). Exàmens de laboratori en O.-R.-L.; indicacions; extraccions, biopsies; maneres de fixació; examen de peces. M. Portmann. - A les 17. Anexe Sant Rafael: La radiografia en O.-R.-L.; incidents, interpretació de clixés. M. Rechou.

2.ª setmana: Dilluns, 11 juliol. Matí, a les 9. Hospital de Tondú: Sessió operatòria amb demostracions clíniques (indicacions, cures post-operatòries). Portmann. - Tarda, a les 3. Anexe Sant

Rafael: les diferents concepcions modernes de la tuberculosi. M. Louret. - A les 4,30. Facultat (pabelló B.): medicina operatòria; sinusitis etmoido-frontals; sinusitis maxilars. M. Portmann.

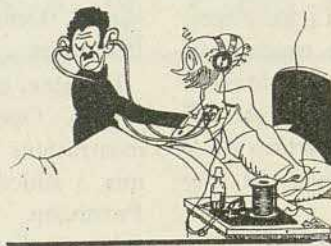
Dimarts, 12 de juliol. Matí, a les 9. Anexe Sant Rafael: Consulta oto-rinològica amb demostracions clíniques. M. Portmann. - Tarda, a les 14,30. Anexe Sant Rafael: demostracions de mètodes d'examen i de tractament en O.-R.-L. M. Portmann. - A les 16. Anexe Sant Rafael: Demostració de tràqueo-broncoscòpia. M. Portmann. A les 17,30. Anexe Sant Rafael: El valor semiològic de l'exoftalmic. M. Lagrange.

Dimecres, 13 de juliol. Matí, a les 9. Anexe Sant Rafael: operacions de petita cirurgia en O.-R.-L. M. Portmann. A les 10. Anexe Sant Rafael. Consulta oto-laringològica amb demostracions clíniques. M. Portmann. - Tarda, a les 14,30. Facultat (Pabelló B.): Medicina operatòria; cirurgia cosmètica i plàstica de la cara i del coll. M. Portmann. A les 17. Anexe Sant Rafael: les dermatosis periorificials en O.-R.-L. M. Petges.

Dijous, 14 de juliol. Matí, a les 9. Hospital de Tondu. Sessions operatòries amb demostracions clíniques; visita a les sales. M. Portmann. - Tarda, a les 15. Facultat (Pabelló B.): medicina operatòria. Lligaments de la caròtida primitiva; de les caròtides interna i externa, de la lingual, de l'occipital. M. Portmann. A les 17. Hospital de nois: l'estat limfàtic tímic. M. Dupperier.

Divendres, 15 de juliol. Matí, a les 9. Anexe Sant Rafael: Consulta oto-laringològica amb demostracions clíniques. M. Portmann. Tarda, a les 14,30. Anexe Sant Rafael: mètodes d'examen i de tractaments especials en O.-R.-L. M. Portmann. - A les 17. Anexe Sant Rafael: demostracions d'esofagoscòpia. M. Portmann.

Dissabte, 14 de juliol. Matí, a les 9. Anexe Sant Rafael. Operacions de petita cirurgia en O.-R.-L. M. Portmann. - A les 10. Anexe Sant Rafael: Consulta oto-laringològica amb demostracions clíniques. M. Portmann. Tarda, a les 16. Facultat (Pabelló B.): medicina-operatòria; traqueotomia; tirotomia; lingectomia. M. Portmann.

Ofertes i demandes

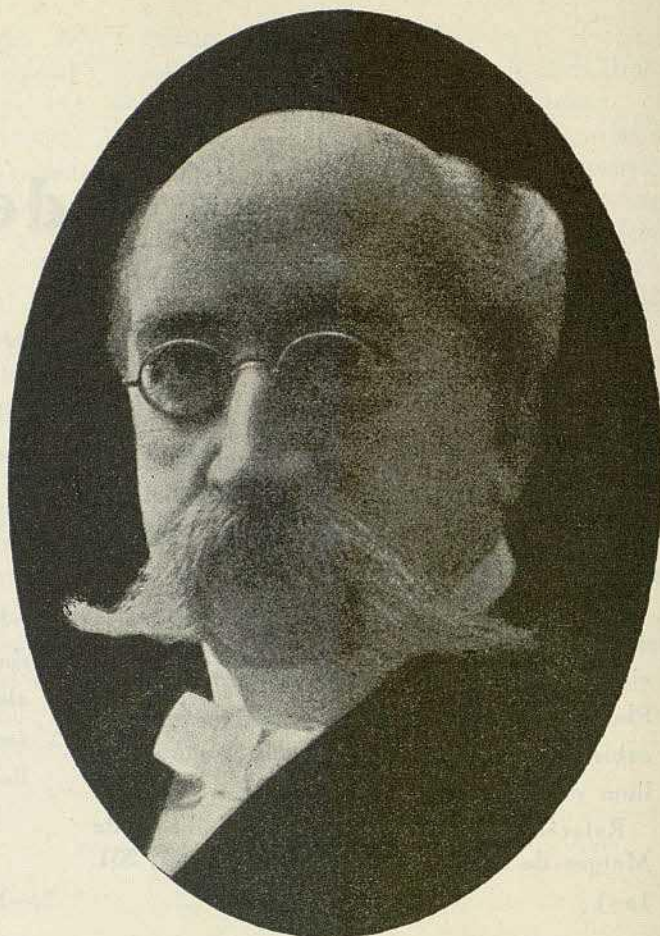
Aquesta Secció és gratuïta per als metges sindicats i familiars seus

- 1.—Es traspassa el despatx del metge Gassiot, d'Olot. Raigs X (Ideal Reiniger), Altes freqüències, estàtica. Diatèrmia (Neotermoflux, Pantostat, etc.). Casa pròpia. Referències: c. Dolors, 1. Olot.
Es donaria molt barata, cas de convenir. Preferible no intermediaris.
Raó: Secretaria del Sindicat de Metges. (Consell de Cent, 331, primer).
- 2.—Microscopi. -- Estatiu gran model, amb moviment lent a pla inclinat i caragol graduat. Platina mòbil i giratòria. Condensador volcable, diafragma iris desplaçable per a donar llum oblíqua.
Referències: Secretaria del Sindicat de Metges de Catalunya, (Consell de Cent, 331, 1er.)
- 3.—Vídua de metge ven mobiliari i instrumental quirúrgic i llibreria (més de 100 volums), tot per 1.500 pessetes. -- Referències: Secretaria del Sindicat de Metges de Catalunya (Consell de Cent, 331, 1er.)
- 4.—Taula d'operacions en bon estat es ven.—
Referències: Secretaria del Sindicat de Metges de Catalunya (Consell de Cent, 331, 1er.)
- 5.—Raigs X. - Es ven instal·lació en perfecte estat de funcionament i conservació per radiografia i radioteràpia superficial.
Es donaria molt barata, cas de convenir. Preferible no intermediaris.
Raó: Secretaria del Sindicat de Metges. (Consell de Cent, 331, primer).
- 6.—Metge i publicista. S'ofereix a cases editorials per a traduccions del francès, anglès, alemany, italià i portuguès. A cases productores de medicaments per a la redacció de fullets i d'articles.
Referències: Secretaria del Sindicat.
- 7.—Metge establiria canvi de llibres científics i revistes professionals.
Referències: Pelai Martorell. Linyola (Lleida).
- 8.—Es desitja comprar els següents llibres:
Prenant. Bouin et Maillard. "Traité d'histologie". Volum primer *solament*: "Cytologie générale et speciale". París, Masson, 1904.
Duclaux, Traité de microbiologie. París, Masson, 1908-1901. 4 volums.
Ofertes a N'Emili Saborit. Consell de Cent, 341, primer. Barcelona.

El Doctor Salvador Cardenal i Fernández

Nasqué a València el
dia 1.er de setembre de
l'any 1852

Morí a Barcelona
el dia 23 d'abril de
l'any 1927

AMB la mort del Dr. Cardenal, la classe mèdica ha perdut un dels seus més legítims prestigi. Encara em sembla sentir ressonar els vibrants discursos pronunciats en l'homenatge que se li féu amb motiu de les seves noces d'or amb la medicina. Ben coneguda de tots era la seva gegantina figura; però pecaríem d'ingrats si des d'aquestes columnes no dediquéssim, almenys, un pietós record a la memòria de company tan eminent, qui, més enllà de les fronteres, acabà tutejant-se amb gran nombre d'eminències mundials, i el nom del qual pronunciaven amb respecte i admiració.

Elogis ben expressius i ponderats n'han fet des de les columnes de la premsa professional i política altres companys i amics, que com nosaltres el coneixien i admiraven, car tota sa vida, tan pròdiga de treball, tan freturosa d'estudi, tan ubèrrima de fruit i tan discreta en la seva fonda actuació, pot condensar-se en una sola frase: mantenir la Cirurgia al nivell de tot avenç modern, fins a conseguir que en l'escala de la perfecció ocupés els més privilegiats llocs. Es veritat que pocs homes han pogut posar al servei d'ideal tan noble i enlairat dots d'intelligència, de caràcter i de perseverància semblants a les seves, resultant de la totalitat de la seva vida un nobilíssim exemple digne d'ésser imitat. De manera que la biografia del Dr. Cardenal, tan volgut i respectat, equival a una sàvia lliçó d'energia i a un espill de virtuts humanes, prou necessàries per escalar, com així ho féu, els més alts esglaons entre els més il·lustres cultivadors de la ciència de curar; aquella intuïció clara, ampla i profunda en els seus diagnòstics, aquella comprensió ràpida i discreció subtilíssima en els diversos estats patològics, aquella ingènita dignitat, a l'ensems que austera i amable, acompanyada d'un tracte exquisidíssim, amb la seva paraula tan franca, apropiada i suggestiva, aquella voluntat de treball, generositat, abnegació i fortalesa d'ànim, pocs homes trobaríem amb ell comparables.

Tot aquest conjunt d'excelsas qualitats conreades amb mestratge, constantment nodrides i esperonades amb l'estudi i compenetració de mestres capdals, descloses i crescudes dins l'ambient científic de les més renomades clíniques d'Europa, que sovint visitava, havia de deixar ben marcada la valenta i atrevida ardidesa d'una glòria indiscutible, que germinava en el doctor Cardenal i que l'havia de convertir en el gran mestre en Cirurgia.

Nasqué el Dr. Cardenal a València el dia primer de setembre de l'any 1852. Va fer els primers estudis a la Facultat de Medicina de la nostra Universitat, doctorant-se totseguit a l'Universitat Central. L'any 1875, o sigui als 23 anys d'edat, el trobem a París assistint a les clíniques de Richet, Guérin, Gasselin i Pean, traslladant-se el mateix any a Barcelona per a guanyar les oposicions a la plaça de metge de la Casa de la Caritat. Aquell viatge, fet per un home febrós de ciència, revelà clarament en el Dr. Cardenal un procés d'autoformació, que en tot individu destinat a traspassar el límit de la mediocritat, ja des dels anys joves es descapdella junt amb la seva formació escolar.

L'any 1879 el tornem a trobar a Ginebra, a Munich, a Viena, a Zurich, a Berlin, a Halle i a Leipzig, escorcollant els avenços que en Cirurgia haguessin pogut fer els facultatius capdavanters d'aquelles terres, per portar-los a la nostra capital, en la qual és nomenat director de l'Hospital del Sagrat Cor, gloriand-se d'ésser el primer que a Espanya aplicà el mètode antisèptic per la cura de ferides i laparatòmies a malaltes amb èxit i brillantor.

Home d'admirabilíssima habilitat manual, deixava sentir sobre seu dues tendències que a primera vista semblen oposades. Curar les malalties per mitjà de la Cirurgia i emprar solament aquesta quan no hi hagués altre remei. Si anem a buscar arrels més fonderes en els seus viatges a les clíniques de Londres, Bruselles, Roma, Torí, Milà i altres, hi podríem descobrir la seva constant i consoladora dèria que més tard concretà en una làpida col·locada en una Sala d'operacions de la Quinta de Salut de L'Aliança amb la següent inscripció: *Cirurgia: quan ja hagi decidit sobre la intervenció d'un malalt, pensa si la practicares a un teu fill.*

Aquest rètol diu prou per a comprendre amb quina finor d'esperit sentia l'esgarripança de les desgràcies humanes! Un dels caires més envejables i edificants en la seva persona, era la voluntat infrangible amb què sabia immolar sempre tota mena de vanitosa ostentació a l'imperatiu de la salut del malalt. Moltes vegades, en cas de dubte i fins en plena intervenció, se'l veia consultar el parer dels seus ajudants per a millor resoldre el cas. Donava gust veure'l fer veritables filigranes en qualque diagnòstic diferencial com, posem per cas, en malalts de pit, percutint i auscultant com un perfecte i acurat internista. Sempre recordarem amb goig immens un fet esdevingut allà per l'any 1903 o 1904. Un dels practicants de l'Hospital del Sagrat Cor sofria els efectes d'una tos forta i continuada; condolgut, el Dr. Cardenal el féu despullar i, després d'un exàmen detingudíssim, li digué: —Vostè no té res al pit, aquesta tos serà de la gorja; li faré una tarja per un especialista i curis. El dit company restà agrairíssim i a la vegada parat i pensatiu. El Dr. Cardenal degué endevinar a aquest nou estat un problema d'economia, afegint-li totseguit: —*L'especialista no li cobrarà pas res.* Com no s'havia equivocat, comentàvem el fet amb aquella benevolença tan filial i afectuosa que sols sentint-se pot comprendre's.

A son entorn cresqueren bon estol de deixebles, avui també ja mestres en Cirurgia; que ho digui, sinó, aquella saleta d'operacions de l'Hospital del Sagrat Cor que amorosívolament havia acollit per espai de mig segle, un dia darrera l'altre, tots els devots d'aquell mai prou plorat mestre, que marcà una època ben definida en el ressorgiment de la Cirurgia conquerint-se, amb el seu propi exclusiu esforç personal, un lloc preminent entre els seus campions mundials.

Deixa escrites gran munió d'obres, moltes d'elles premiades.

No és estrany, doncs, que el Dr. Cardenal pogués relluir amb excepcional honor condecoracions per ningú tan poc buscades com ben merescudes; ja en l'any 1886 fou nomenat membre de la Reial Acadèmia de Madrid, concedint-li medalla d'or, essent en 1900 elegit president de la nostra Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques. Fins a Anglaterra, per concessió de la reina Victòria, obtingué el títol de "Honorary Fellow of College Surgeons of England".

Aquests homenatges i condecoracions no podran pas perpetuar la seva memòria, i seria prou estrany que en el fèrtil i abundós camp de la seva actuació no hi nasqués un arbre prou corpulent i robust que, en forma de monument, propulsés a les vinents generacions la gegantesca figura que es lliurà en cos i ànima al servei de l'humanitat adolorida.

J. FERRER PRAT

Secció oficial

Extracte de les sessions

Acta núm. 251

A les 22 hores del dia 17 de març de 1927, es reuneix el Consell del Sindicat de Metges de Catalunya, amb l'assistència dels companys doctors Puig i Sais, Vives, Presta, P. Mas Oliver, Santinà, Queraltó, Julià Rosés, Martí, Lucaya, Sastre, Nart i Riera.

Presideix el doctor Puig i Sais i actúa de secretari el doctor Vives.

Oberta la sessió, s'excusa la no assistència dels doctors Torres Carreras i Figa.

Es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió anterior.

El senyor Secretari exposa que els companys que formen la Comissió del Casal del Metge, manifestaren desigs de consultar directament al Consell la tasca que concretament se'ls encomenava per orientar la seva gestió i començar a actuar. Per complaure'ls i deixar ben sentat el que cal fer en l'assumpte del Casal, s'ha cregut convenient convocar-los per aquesta sessió, ço que sotmet a la consideració del Consell.

S'aprova l'haver-los convocat i per la presidència són pregats d'entrar a la sala de sessions els companys convocats.

Assisteix únicament el doctor Vila Abadal i excusa la seva no assistència el Dr. Taxonera.

Requerit per la presidència, el doctor Vila Abadal exposa la seva opinió i després de fer constar que com a bon dicelinat complirà la tasca que el Consell li encarregui, fa remarcar que l'obra del Casal ha d'ésser filla principalment de l'entusiasme i que, per fomentar la subscripció i fer un nou projecte viable, s'ha de partir de la convicció de tots de fer el Casal tan aviat com es pugui sense

altra demora que la imprescindible per l'obtenció del capital necessari. La idea de la prompta realització desperta l'entusiasme i facilita el treball de la Comissió per recaptar subscripcions. I amb aquest criteri pregunta concretament al Consell si pensa portar a la pràctica aquest projecte, així que l'estat de la subscripció ho permeti.

Intervé el doctor Riera. Diu que ell té el criteri definit en la seva intervenció al parlar d'aquest assumpte en la sessió del 27 de gener proppassat (acta número 248) i que davant de la pregunta concreta del doctor Vila Abadal ha de contestar que creu que en el moment actual no ha de fer-se el Casal, car considera que el fer-lo podria ésser motiu de grossa responsabilitat pel Consell, si per causes estranyes a la voluntat de tots, sorgissin contratemps que el Sindicat difícilment pot preveure. Fa constar una vegada més el seu entusiasme de sempre per aquest projecte cabdal de la classe mèdica catalana, però que, no per pessimisme, sinó per prudència, creu que en aquest moment no es poden comprometre els cabals i fins els estalvis d'alguns metges en aquesta obra del Casal, que estarà íntimament lligada a les eventualitats del Sindicat.

La presidència fa constar que el Casal del Metge pot tenir certa independència econòmica que el posi a cobert de tota eventualitat, essent aquest un caire de l'assumpte del que ja s'havia preocupat la Comissió en estudiar el projecte.

Intervé el doctor Presta per dir que el treball de fer subscripcions no representa cap perill. Cal saber definitivament amb què pot comptar-se per emprendre el Casal; creu que la seva realització ha de dependre principalment de l'estat d'opinió

que el posarà per si sol de manifest el resultat definitiu de la subscripció.

Parla el doctor Nart, que creu que el Casal és una necessitat tan sentida, que representa encara una esperança de tots. Sosté que totes les subscripcions ja obtingudes es refermaran i que s'obtidran les noves amb facilitat, tot el qual demostrarà que el Casal pot tirar-se endavant sense representar cap perill màxim, car ha de tenir-se sempre present que l'obra d'espiritualitat que el Casal representa, és molt superior al modest esforç econòmic que hauran de fer els metges per crear-lo, de manera que, en darrer terme, no en fóra compromesa la marxa econòmica dels companys; per tot el que opina, que ha de fer-se el Casal i intensificar la propaganda per poder-lo fer aviat.

Insisteix el doctor Riera i es manifesta conforme en reprendre activament la propaganda, però amb la idea d'ajornar-ne la realització per quan les circumstàncies l'aconsellin.

El senyor Secretari recorda l'acord de l'Assemblea que és prou concret i segons el qual ha de fer-se el projecte per sotmetre'l a l'Assemblea ordinària pròxima i continuar els treballs de la subscripció provisional. A l'ensem, exposa la seva opinió, ja manifestada en la sessió del dia 27 de gener (acta núm. 248), favorable a la realització del Casal pel gran valor moral que té aquest projecte que, com que indubtablement enlairarà el prestigi del nostre estament, representarà un ressorgiment en la nostra vida col·lectiva, ben necessari en aquests moments i mereixedor de tots els sacrificis.

Intervenien després els doctors Lucaya, P. Mas Oliver, Julià Rosés, Queraltó i, finalment, la presidència, que concreta totes les manifestacions exposades fent resaltar que s'han manifestat una de continuar la propaganda sense pensar encara en la realització del projecte i altra de continuar igualment els treballs de propaganda i portar a terme el Casal així que l'estat de la subscripció ho permeti sense altra demora, de la qual cosa es desprenen dues proposicions, que posa a votació.

Primera. Si ha de continuar-se i fomentar la subscripció i la propaganda necessària. S'aprova per unanimitat.

Segona. Si ha d'anar-se a la realització del Casal del Metge, així que estigui coberta la subs-

cripció. Posada a votació, és aprovada per majoria.

En contra, doctors Presta, Lucaya, Riva, Julià Rivas, Martí, Queraltó.

Intervé seguidament el doctor Vila Abadal i manifesta que, definida l'actitud que interessava conèixer, la Comissió es cuidarà seguidament de fer el projecte adaptat a les circumstàncies actuals i farà tot el possible per empènyer la subscripció per ço que demana l'ajut entusiasta de tots i l'escalf necessari per portar a la pràctica el projecte i concretament diu que creu necessari que s'ampliï la Comissió amb algun dels companys que més entusiasme han demostrat per al Casal del Metge.

De conformitat amb el criteri del doctor Vila Abadal, s'acorda augmentar la comissió, avui formada pels doctors Vila i Taxonera, amb el nomenament dels doctors Pere Nubiola i Jaume Peyrí, i que per Secretaria es convoqui a dits quatre companys per començar els treballs necessaris.

Acabat aquest assumpte, es retira el doctor Vila Abadal.

El senyor Secretari exposa que, havent-se obtingut totes les informacions necessàries per la legalització de la Cooperativa de Consum i a l'objecte de portar a la pràctica tots els tràmits corresponents, s'ha cregut convenient convocar la ponència per donar-n'hi coneixement i procedir als treballs preliminars de constitució de la Cooperativa.

S'aprova la convocatòria i són pregats d'entrar a la sala de sessions els companys que formen la Ponència, excepte el doctor Riera, del Consell, ja present. Assisteixen els doctors Mas Puig, Bonifaci i Zavala i s'excusa la no assistència del doctor Joan Mas Oliver.

El senyor Secretari explica que, després de les consultes practicades, s'ha concretat que els tràmits legals a complir per a posar en marxa la Cooperativa són els següents: sotmetre els Estatuts a l'aprovació del Govern Civil als efectes de la Llei d'Associacions, presentar al Ministeri del Treball una còpia certificada dels estatuts ja aprovats, lliurada per l'autoritat competent, donar l'alta de contribució d'acord amb els diferents epígrafs que compreguin els articles que haurà d'operar la Cooperativa i situar-se dins les lleis d'utilitats i del timbre.

Intervé el doctor Zavala, que creu convenient que abans de complir aquests requisits es nomeni

una Comissió definitiva que revisi l'Estatut i faci alguns treballs preliminars necessaris a l'orientació del regime interior de la Cooperativa.

El senyor Secretari i el doctor Mas Puig coincideixen a apreciar que el que primer procedeix és legalitzar la Cooperativa i que els treballs exposats pel doctor Zavala poden fer-se simultàniament.

El doctor Bonifaci intervé i exposa que creu convenient que, a més dels treballs de legalització haurien de fer-se les gestions necessàries per poder portar a l'Assemblea impressions sobre l'abast de la Cooperativa, capital de què es pot disposar, avantatges que es conseguiran, en resum, tot el necessari perquè, a partir de la propera Assemblea, en donar vida legal a la Cooperativa, pugui començar totseguit el seu funcionament.

Insisteix el doctor Zavala, recolzant-se en les manifestacions del doctor Bonifaci, en la necessitat que es nomeni una Comissió per fer tots aquests treballs i, per la seva part, diu que les seves ocupacions no li permetrien dedicar tota l'activitat necessària per la Cooperativa.

El doctor Mas Puig expressa que ell, absorbit per la tasca de l'Oficina Administrativa, tampoc no podrà dedicar tot el temps i energies que requereix la Cooperativa.

El senyor Secretari fa notar que, seguint els tràmits que disposa la llei d'Associacions, probablement coincidirà la data de celebració de la propera Assemblea amb el temps marcat pel nomenament de la Junta que ha de regir la Cooperativa, d'acord amb els seus Estatuts i que, per durant el temps que falta, podria actuar la mateixa Ponència amb el caràcter de Comissió organitzadora.

Intervenien els doctors Nart, Riera, Martí, Lucaya i P. Mas Oliver, creient tots ells que ha de continuar la mateixa Ponència i, finalment, la presidència proposa que per fer tots els treballs preparatoris que ha exposat el doctor Bonifaci, podria ampliar-se la Comissió, si és que la Ponència creu que és massa tasca per ella sola la que li està encomanada.

Finalment, s'acorda atorgar un vot de confiança a la Ponència per a que senyali el nom dels companys amb els quals creu necessari ampliar la Comissió, i que per la Secretaria del Sindicat es facin les gestions i tràmits necessaris per la legalització.

Acabat aquest assumpte, es retiren els doctors Bonifaci i Zavala.

Aprofitant la presència del doctor Mas Puig, delegat en cap dels representants de Barcelona, es llegeix una comunicació del Comitè d'aquest partit.

A prec de la presidència, el doctor Mas Puig explica el motiu de la comunicació, que és fer posar en coneixement del Consell la forma de donar a conèixer a tots els representants del partit de Barcelona la marxa de l'Oficina Administrativa i l'estructura que s'hi pensa donar, així com assabentar-los d'altres projectes referents al regime interior del Sindicat.

Escollides les manifestacions del doctor Mas Puig, el Consell troba bé la manera de comunicar als companys representants de Barcelona les gestions que s'estimi fer i els projectes que es tenen en l'ordre indicat.

Amb aquesta avinentesa, el senyor President fa algunes consideracions sobre l'actual quota de residència que abonen els socis de Barcelona i creu convenient que s'expliqui als socis que han manifestat especials desigs de saber-ho, que aquesta quota fou creada per acord de la darrera Assemblea i en ús de la facultat que atorga l'article 5 de l'Estatut.

Després d'aquest assumpte, es retira el doctor Mas Puig.

Es dona compte de la correspondència de tràmit. Es llegeix una comunicació del doctor Armendares, de Vilafranca del Penedès, pregant que se li concedeixi audiència en dia de sessió ordinària del Consell. S'acorda convocar-lo per la propera reunió.

Es llegeix una comunicació de la Residència d'Estudiants de Catalunya, agraïnt el donatiu que el Consell acordà atorgar-li en la sessió del dia 17 de febrer proppassat (acta núm. 249).

Es llegeix una comunicació del doctor R. V. L., en la qual exposa la difícil situació que està passant per fer 7 mesos que no troba una plaça on exercir.

El senyor Secretari assabenta al Consell que, amb posterioritat a la lletra que s'ha llegit, per la Borsa del Treball s'ha pogut trobar una plaça pel doctor V., amb la qual cosa queda resolta una part de la seva situació, si bé per traslladar-se al poble on exercirà i per atendre algunes obli-

gacions que té pendents ha demanat que el Consell li atorgui un préstec.

Examinat el cas, s'acorda atorgar al doctor V. un préstec, sense interès, de 350 pessetes a retornar a mida que les seves possibilitats li ho permetin.

Són admesos socis, a les resultes dels tràmits normals, els següents companys.

Florenci Coma Roca, Joaquim Duran Benito, Robert Foz Bello, Rafael Muñoz Bernabeu, Carles de Porta Figueras, Julià Sala Lloret i Pere P. Torruella Larraz, de Barcelona.

Alfred Simon Bacigalupe, de Vallbona, partit d'Igualada.

Josep Pascual Marsans, de Pallegà, partit de Sant Feliu de Llobregat.

Josep Delsors Pujol, de Tortosa.

Es llegeix una comunicació del doctor Antoni Fossas Coll, de Castelló, sollicitant autorització per continuar al Sindicat, malgrat la seva residència fora de Catalunya. S'acorda concedir aquesta autorització amb els requisits acostumats en aquests casos.

En tractar de l'admissió de socis, es llegeix el següent document:

"Els sotscrius, odontòlegs de professió, tenen l'honor de sollicitar que es serveixi estudiar la possibilitat d'entrar els dentistes a formar part de la "Mutual Mèdica, del Sindicat de Metges de Catalunya".

"Com sia que l'Odontologia pot considerar-se com una branca de la Medicina i considerant que alguns dentistes són ja dins la "Mutual" pel fet d'ésser metges, malgrat dedicar-se solament a l'Odontologia com qualsevol odontòleg, creiem que no pot presentar-se cap inconvenient a l'admissió en el sí de la "Mutual" dels odontòlegs de Catalunya.

"Gràcia que esperen conseguir del just procedir de vostè, a qui atentament saluden.

"Barcelona, 26 de novembre de 1926.

"Antoni Torrent, Josep Boronat, Bartomeu Pous, Martí Planas, Josep Peraire i segueixen 24 firmes més."

Unànimement el Consell veu amb molta simpatia aquesta petició, que és examinada amb el desig de poder complaure els sollicitants, però, con-

siderant que per a ingressar a la Mutual Mèdica és precis ésser soci del Sindicat de Metges de Catalunya i que sols poden ésser socis del Sindicat els metges, considerant, altrament, que l'esperit de totes les Assemblees celebrades que s'ha conservat en totes les modificacions de Reglaments i Estatuts de què el Sindicat sigui una associació professional exclusivament de metges, s'acorda notificar als firmants del document transcrit que no és possible accedir a la seva demanda per prohibir-ho terminantment l'Estatut.

S'acorda també fer constar el sentiment del Consell per veure's obligat a prendre aquesta decisió, tota vegada que el gest dels odontòlegs de Catalunya és altament falaguer per aquest Sindicat per l'honrosa prova de consideració i distinció que representa.

Es llegeix i s'aprova el moviment de Caixa del proppassat mes de febrer.

S'aproven les següents factures: del fotògraf Amadeu Valveny, per fotografies de l'Hospital de Reus, pessetes 224; de la Tipografia Occitània, pessetes 2,740 pel BUTLLETÍ de març, i pessetes 596 per impressos Mutual Mèdica; de la casa Burroughs, pessetes 50 per lloguer màquina de calcular; de la casa Font, per treballs de fuster, pessetes 6; dels doctors Martí, Lucaya, Nart i Sastre, pessetes 60, 50, 240 i 130, respectivament, per assistència a sessions.

El senyor President dóna compte d'haver rebut la visita del doctor Emilio De Mattia, Director del "Pro Médico", de Torino, per pregar-li l'adhesió del Sindicat de Metges de Catalunya a aquesta obra d'intercanvi científic professional, havent-li ofert que en la llista d'obres i publicacions rebudes hi serien també anotades les de llengua catalana amb el seu idioma original.

S'acorda enviar totes les publicacions del Sindicat al "Pro Médico" i posar aquesta obra en coneixement dels companys per si desitgen enviar-hi els seus treballs i publicacions.

Es parla de senyalar la data de celebració de la propera Assemblea ordinària als efectes reglamentaris i s'acorda, en principi, que es celebrarà el proper mes de juny.

I, sense altres assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a la 1 hora del dia següent de començada.

Acta núm. 252

A les 22 hores del dia 31 de març de 1927, es reuneix el Consell del Sindicat de Metges de Catalunya, amb assistència dels companys doctors Puig i Sais, Vives, Presta, Torres Carreras, Santinià, Queraltó, Julià Rosés, Martí, Lucaya, Puigercós, Figa i Riera.

Oberta la sessió, s'excusa la no assistència dels doctors Sastre i Nart.

Presideix el doctor Puig i Sais. Actua de Secretari el doctor Vives.

Es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió anterior.

El senyor Secretari dona compte que, en compliment de l'acord de la darrera sessió, fou convocat per assistir a la present el doctor Armendarès, que sol·licità del Consell que li concedís audiència.

El senyor President excusa la no assistència del doctor Armendarès i llegeix una comunicació d'aquest company, en la qual diu haver quedat resolt l'assumpte que desitjava exposar davant del Consell i remarca, amb aquesta avinentesa, la beneficiosa influència moral del Sindicat.

El Consell s'assabenta amb satisfacció de la lletra del doctor Armendarès i de la satisfactòria solució de l'assumpte.

Passa a donar-se compte de la correspondència de tràmit.

Es llegeix una comunicació del doctor C. C., en nom del doctor Ll. C., i altra del doctor J. V. C., ambdues agraint l'auxili que els ofereix la Caixa de Beneficència. Són vistes amb satisfacció per la bella prova d'agraïment que representen.

Es dona compte d'haver rebut una subscripció al Casal del Metge del doctor Vicents Pimes, de Termens, que és acollida com a inici de les noves subscripcions que es pretèn de gestionar.

Es llegeix una lletra circular que demana una almoïna per la creació del "Llit Gaudí" a l'Hospital de la Santa Creu. S'acorda que el Sindicat de Metges de Catalunya contribueixi a la bella iniciativa amb un donatiu de duescentes cinquanta pessetes.

En aquest moment de la sessió s'absenta el doctor Puig i Sais per deures professionals, i passa a ocupar la presidència el Vocal I, doctor Presta.

El senyor Secretari diu que per donar als Odontòlegs de Catalunya una prova d'atenció, merescu-

da pel gest de simpatia que representa la petició que adreçaren al Consell i que fou discutida en la darrera sessió, prèvia consulta amb el senyor President, han estat convocats els quatre primers firmants del document de sol·licitud d'ingrés al Sindicat, per a donar-los compte de la resolució del Consell.

Aprovada la convocatòria, són pregats d'entrar a la sala de sessions els dos senyors odontòlegs que assisteixen en representació dels senyors convocats.

Ja presents, la presidència ordena la lectura de l'acord de la darrera sessió en parlar d'aquest assumpte. Després fa remarcar la impossibilitat absoluta que ha tingut el Consell d'acceptar aquesta petició que fou acollida amb molta simpatia i que és molt falaguera pel Sindicat. Finalment, agraeix als senyors odontòlegs la seva prova de consideració.

Assabentats de l'assumpte, es retiren de la sala de sessions els senyors convocats.

El senyor Secretari dona compte d'haver estat aprovats pel Govern civil de Balears els Estatuts del Sindicat de Metges de Catalunya als efectes de la Llei d'Associacions i pel que es refereix a aquella província, i es llegeix una comunicació del company sindicat doctor Joan Durich, que resideix a Palma i que ha cuidat d'aquest assumpte.

S'acorda haver vist amb satisfacció la legalització del Sindicat a Balears i posar-ho en coneixement del Consell Administratiu de la Mutual Mèdica perquè gestioni la inscripció de la Mutual en aquella província. A l'ensem, s'acorda agrair la intervenció del doctor Durich en aquest afer.

El doctor Riera, després de fer constar el seu entusiasme de sempre per l'expansió del Sindicat a les Balears i les seves diverses intervencions en el Consell i en les Assemblees propugnant sempre perquè es portés a terme aquesta obra d'engrandiment del Sindicat, demana que consti la seva satisfacció personal i especial per haver-se arribat a realitzar el que era un dels ideals més sentits de la seva actuació dins del Sindicat.

Es llegeix una comunicació del doctor Guillem Mas Puig, delegat en Cap del Comitè de Representants del partit de Barcelona, on es sotmeten a l'aprovació del Consell les normes pel funcionament de l'oficina Administrativa.

Després d'examinar-se detingudament, són aprovades per unanimitat i sense esmenes, i s'acorda

que l'Oficina Administrativa comenci el seu funcionament d'acord amb aquestes normes.

Es llegeix una altra comunicació del doctor Mas Puig, Delegat del Comitè de representants del partit de Barcelona, on es demana que pel Sindicat sigui implantada una Secció per facilitar als metges tota mena de treballs de copisteria, mecanografia i adreces.

S'acorda contestar que el Sindicat té ja creats alguns dels serveis sol·licitats, que són: facilitar les adreces impreses dels metges de Catalunya i fer circulars, serveis que poden éssers oferts a tots els associats i que per poder oferir tota mena de treballs de mecanografia i copisteria caldria una organització especial que el Consell pot estudiar.

Es llegeixen unes proposicions que, a fi que siguin elevades a la propera Assemblea de Delegats, han estat lliurades al Consell pel Comitè de representants del partit de Barcelona.

Essent una de les esmentades proposicions adreçada a la Mutual Mèdica, s'acorda per unanimitat traslladar-la al Consell Administratiu de la Mutual, a tots els efectes.

La presidència diu que el Consell, després d'assabentat de la proposició que li ha estat dirigida, haurà de presentar-la a la discussió a la propera Assemblea ordinària de Delegats.

Després d'un breu canvi d'impressions, s'acorda el que ha proposat la presidència.

Per estar absent el doctor Puig i Sais, que oferí d'estudiar detingudament el projecte de segur de Vellesa, es deixa la discussió d'aquest projecte per la propera sessió.

El doctor Presta, com a President de la Comissió de la Caixa de Beneficència, detalla l'informe i resolució de la Comissió respecte les demandes que s'han presentat i de conformitat amb el seu criteri s'acorda:

Concedir a la senyora E. C., vídua de F., una nova pensió de 90 pessetes al mes, durant 6 mesos; concedir a la senyora D. A., vídua de R., una nova subvenció de 60 pessetes al mes, durant 6 mesos; concedir a l'òrfena N. M. una nova subvenció de 50 pessetes al mes, durant sis mesos; concedir a la senyora R. B., vídua de F., 50 pessetes al mes, durant 6 mesos; concedir a la senyora C., vídua de V., 50 pessetes al mes, durant 6 mesos.

A continuació, el doctor Presta fa notar que, malgrat tots els esforços de la Comissió per re-

duir les despeses de la Caixa de Beneficència propo-
sant només l'atorgació d'aquelles subvencions que responen a veritables casos de necessitat, sols s'ha pogut reduir una part insignificant per ésser tots els casos que es presenten d'aquell caràcter. Això demostra la imperiosa necessitat d'augmentar els ingressos.

Diu que la Comissió ha estudiat detingudament aquest aspecte i que creu factible l'augment d'ingressos alliberant al Sindicat de la càrrega que avui li representa la Caixa de Beneficència. La base és poder instal·lar dins el local del Sindicat vitrines per exposicions permanents i transitòries d'especialitats farmacèutiques, instrumental, llibres, apòsits, aparellatge electro-mèdic, etc., però, per a obtenir que les cases interessades acudint al Sindicat, cal fomentar la concurrència de socis i la vida social, que, altrament, no cal pas fer remarcar que seria beneficiosa per al Sindicat.

Considera primordial, per a obtenir aquesta vida de relació i a base de la mateixa poder organitzar aquelles exhibicions amb èxit econòmic, el trasllat del Sindicat a un local que reuneixi més condicions que l'actual, on, probablement, acudirien altres entitats professionals i científiques que no tenen local propi. Havent-se ja pensat en un local determinat. La idea de trasllat a un altre local, insinuada en la sessió del 17 de febrer de 1927, acta núm. 249, l'ha recollida la Comissió de la Caixa de Beneficència, si bé no té encara prou concretat el seu projecte; el doctor Presta sotmet a la consideració del Consell la idea en principi, oferint-se, en cas d'ésser acceptat, per fer un estudi detallat que l'esmentada comissió sotmetria al Consell en una propera reunió.

Es canvien impressions i els doctors Riera i Figa fan notar que es podria orientar aquesta idea com un assaig del Casal, i unànimament s'aprova la idea en principi, encarregant a la Comissió de la Caixa de Beneficència que faci els treballs necessaris per poder concretar més i discutir definitivament l'assumpte en una propera reunió.

Són admesos socis, a les resultes dels tràmits normals, els següents companys:

Cast Simón Castillo, de Barcelona; Lleó Formiguera Manen i Ildefons Franco López, de Lleida; Josep Poll Marsal, de Barbarà, partit de Montblanch.

Causen baixa, per defunció, els doctors Fran-

cesc de P. Bedós Arnal, de Sabadell, i Manuel Moragas Gracia, de Barcelona.

Causa baixa voluntària el doctor Joaquim Balcells Serch, de Barcelona.

S'examinen i s'aproven les següents factures: del Dr. Josep Hernández Escribà, pessetes 1.000 pel préstec que li atorgà el Consell; doctor Ramon Vega López, pessetes 350 pel préstec que li atorgà el Consell; de la casa Burroghs, pessetes 50 per lloguer màquina de calcular; de la casa Ricard Arola, pessetes 30'60 per material escriptori; de la casa J. Moret, pessetes 7'65 per treballs electricitat; de l'Administració del BUTLLETÍ, pessetes 450 pel mes de febrer; per assistència sessions, pessetes 258'90 del doctor Riera per cinc sessions; pessetes 105, del doctor Figa per tres

sessions; pessetes 100, del doctor Puigcercós per quatre sessions; del doctor Martí, pessetes 60 per la sessió d'avui; del doctor Lucaya, pessetes 50 per la sessió d'avui; del doctor Martí, per despeses viatges amb motiu procés, pessetes 150; i la nòmina del personal del mes de febrer, pessetes 2,695.

El senyor Secretari fa notar que el dia que correspondria celebrar sessió es dia festiu, per la qual cosa s'acorda que, si es presenta algun assumpte urgent, es celebri la propera reunió el dia 13 i, si no hi ha assumpte urgent, que es convoqui pel dia 21.

I sense altres assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Comitè de Representants del Partit de Barcelona

Tot i que ja ha estat publicat en el número proppassat el dictamen d'aquest Comitè en el referent a l'Oficina Administrativa, com sigui que amb data 6 d'abril darrer havem rebut comunicació del Consell Directiu assabentant-nos l'integral aprovació del dit dictamen en sessió de 31 de març anterior, plau-nos avinentar-ho així als companys i a l'ensem cridar l'atenció llur respecte d'una de les seccions que, al nostre entendre, rendiran major utilitat a l'economia i comoditat dels associats.

Ens referim al servei de COBRAMENT DE CREDITS que, diferentment dels altres, tindrà un caràcter de continuïtat que no exigiran, per exemple, els de cèdules, etc., ja que aquests fan referència a exaccions que sols tenen efecte una vegada a l'any.

Per a que els companys puguin fer-se càrrec dels bells auspicis amb què ha començat a funcionar el servei a què venim referint-nos, ens permetem publicar aquest petit gràfic que va a continuació:

CREDITS NORMALS

22 crèdits presentats al cobrament, d'import total, pessetes	1.735
<i>A deduir</i>	
1 crèdit que ha deixat de considerar-se normal, pessetes	588
21	Resten 1.147
13 crèdits cobrats, pessetes	550'39
Abonat per drets de cobrament, pessetes	16'61
8 crèdits que en total resten en poder del cobrador, pessetes	580

CREDITS MOROSOS

17 crèdits presentats al cobrament, d'import total, pessetes	4.687
<i>A deduir</i>	
3 crèdits donats per fallits, pessetes	895
3 crèdits passats a via judicial, pessetes	100
Les rebaixes atorgades importen pessetes	995
14	Resten a cobrar, pessetes 3.692
1 crèdit cobrat, pessetes	720
Abonament per drets de cobrament, pessetes	180
13	Total que resten en poder de l'Agent 2.792

Si es té en compte que, com havem dit, el funcionament de l'OFICINA està autoritzat pel Consell Directiu des de 6 d'abril darrer, i que durant aquesta migradesa de temps que s'enclou entre la dita data i el moment en què es lliuren aquestes notes per a ésser publicades, així com la manca absoluta de coneixement que en general tenen de la implantació del servei els companys, creiem que no resulten massa aventurades les falagueres il·lusions que, respecte del desplaçament del mateix i fonamentant-les en les dades transcrits, havem deixat apuntades.

No vol dir això que els altres serveis de l'OFICINA ADMINISTRATIVA entenguem deixin de merèixer l'atenció dels companys, ja que, amb tot i que l'època no és propícia, s'han proporcionat algunes informacions respecte de plaques, rètols i singularment els de pagament de quotes d'inquilinat, esperant que a l'hora de les cèdules serà quan més comandes de serveis es faran.

De totes maneres, aquesta representació del partit de Barcelona resta ben tranquil·la de la coope-

creient proporcionar un benefici als associats, el ratió de tots a la implantació d'un servei que, Sindicat li encomanà ultimar; i sols li manca dir que, si les comandes dels companys no corresponen a l'esforç fet, serà ben clara mostra que no s'ha encertat a recollir les conveniències llurs, mai que la representació del Partit de Barcelona hagi fracassat, per quant, en aquest cas, sols s'ha limitat aquesta a prestar la col·laboració que li sigui demanada.

Diem això rebutjant a l'avançada l'honor que lèxit ens pogués atribuir. Aquest correspondrà sols al Sindicat. A cada u el que siga seu.

Ja ho sabeu, doncs, companys: L'OFICINA ADMINISTRATIVA del Sindicat de Metges de Catalunya queda oberta a les vostres conveniències pels següents serveis:

CEDULES, INQUILINAT, PLAQUES I RETOLS, SERVEI DE CREDITS NORMALS I MOROSOS, INFORMACION, ETC. ACUDIU-HI!

Hores de despatx: de 6 a 8 de la tarda.

Moviment de Caixa del Sindicat de Metges de Catalunya durant el març de 1927

ENTRADES

Ròssec	3.217'90
Per quotes varies	13.757'30
Retirat del Banc de Catalunya	9.000'—
De tres "Guies Mèdiques"	15'—
De la venda de paperam	0'60
Del Dr. Corachán per la impressió de varies adreces	10'—
Del Dr. Z. per amortitzar el préstec	50'—
De la Mutual Mèdica pel servei administratiu	500'—
	<u>26.560'70</u>

SORTIDES

Dipositat al Banc de Catalunya	799'00
Dipositat a la Caixa de P. i d'Estalvis	7.991'85
Comissions	714'25
Administració	200'—
Col·laboració	175'—
Impressió núm. 79	2445'—
Clixés i encaixos	160'45
Despeses varies	361'60
Acarreig i remesa	181'95
	<u>4.238'25</u>

Per beneficència	1.695'—
Del Servei de Crèdits	68'—
Préstec al Dr. H. E.	1.000'—
Préstec al Dr. V.	350'—
Per amoblar el rebedor, s/factura D. Sabaté	840'—
Per compte de la Mutual R. Lluís	35'75
Tornat al Dr. Emili Abelló s/dipòsit voluntari amb motiu sol·licitud a la Borsa del Treball	10'—
A ingressos extraordinaris una lletra de canvi impagada a c/. de N. Levy	1.000'—

A varis recaptadors	370'—
Al personal	2.695'—
Al conserge	25'—
Al porter	20'—
Al Dr. Martí per assistència a 3 juntes	180'—
Al Dr. Lucaya per assistència a 3 juntes	150'—
Al Dr. Sastre per assistència a 2 juntes	150'—
Al Dr. Nart per assistència a 4 juntes	240'—
Al Dr. Puigercós per assistència a 4 juntes	100'—
Al Dr. Figa per assistència a 3 juntes	105'—
Al Dr. Riera per assistència a 5 juntes	258'90
Per material imprès	596'—
Previsió empleats	116'70
Al Dr. Martí, per viatges amb motiu procés	150'—
Lloguer màq. Burroughs	50'—
Lloguer	500'—
Llum	51'10
Locomoció	42'25
Despeses escriptori	5'90
Efectes timbrats	17'—
"Serenó"	2'—
Vigilant	10'—
Propines	3'10
Prensa	10'—
Petites despeses conserge, per neteja	4'50
Bencina	0'50
Correspondència:	
Rebuda	14'—
Enviada:	
Convocatòries	8'25
Ofic. Administrativa	7'60
Remesa rebuts	19'—
Notificacions	25'55
Dipòsits	12'40
	<u>139'75</u>

DESPESES GENERALS

Despeses girs	1'35	5.975'05
---------------------	------	----------

Ròssec	24.003'80
	<u>2.556'90</u>

26.560'70

Noticiari

Conferència del Dr. Mira.—Invitat per la Universitat de Lovaina, el nostre company Dr. Emili Mira pronuncià el dia 17 d'abril, a l'amfiteatre de l'Institut de Fisiologia de la dita Universitat, una conferència sobre el tema: "Psicologia i Orientació Professional". Féu sa presentació el prof. A. Michotte, el qual pronuncià frases molt falagueres, no sols pel conferenciant, sinó per a Catalunya, el moviment científic de la qual coneix de prop.

En la dita conferència, el nostre amic féu un estudi acurat de les principals objeccions que s'han oposat a la intervenció del metge i del psicòleg en l'Orientació Professional, demostrant amb xifres i dades a la mà la seva manca de fonament. Acte seguit exposà l'organització actual de l'Institut d'Orientació Professional que ell dirigeix a l'Escola del Treball i terminà fent consideracions respecte a l'esdevenidor universal d'aquestes activitats.

Escoltaren la dita conferència més de 400 persones, la majoria estudiants, i algunes dotzenes de professors, entre els quals es trobaven els noms prou coneguts de Van der Weldt, Ide, D'Hollander, Debaisieux, Dulière, etc.

Ens felicitem de l'èxit obtingut i desitjem que ell representi un començament en la tasca d'expansió de la nostra cultura científica pels països veïns.

* * *

Patogènia i tractament específic de la febre tifoidea: Doctor Pere Domingo. Barcelona, 1927.—Es tracta d'una interessantíssima monografia que forma part de les publicacions de "Revista Médica de Barcelona" i en la que tan importantíssim tema és tractat amb la precisió, claretat i sentit pràctic a què ja ens té acostumats el doctor Pere Domingo, personalitat prou coneguda en el camp de la Bacteriologia i immunoteràpia, tant entre nosaltres com fora d'ací. Exposà amb forma concisa, però d'una manera completa, les concepcions modernes patogenètiques comprovades en el terreny experimental que sobre la febre tifoidea han d'imposar-se. Es recolza en nombrosa bibliografia i precisant conceptes, arriba a una síntesi del cicle evolutiu de la febre tifoidea, remarcant la distinció entre els seus distints períodes de ma-

laltia local, septicèmia i toxèmia; reaccions immunògenes antibacterianes i antitòxiques; i, de duint-ne aplicacions terapèutiques, passa revista als recursos específics avui més en ús: els productes quimioteràpics (salicilat de sosa, urotropina i calomelans); serumteràpia curativa (sèrums de Chautemesse, Rodet, etc.); vacunoteràpia curativa, i el bacteriòfag; dels quals fa un estudi, treient-ne la conseqüència de la inferioritat dels primers i dels sèrums, enfront de les vacunes i la bacteriofagoteràpia. No es proposa, diu, obtenir conclusions d'una precisió rigurosa, però sí, afirmar les indicacions d'un element d'acció clínica evident: valorar el que pot donar de si un tractament, el moment d'elecció, les seves contraindicacions, etc.

Es decideix per la vacunoteràpia per via gàstrica, acceptada tant per raons anatomo-patològiques, com per a evitar les violents reaccions que amb freqüència determinen altres vies d'administració. En les vacunes que s'han utilitzat en les observacions que es detallen, no s'han empleat les tècniques fins ara conegudes, sinó que és substituïda la ingestió de bilis preconitzada per Besredka, pel "biliadge" dels bacils per una tècnica original. A la vegada, aquesta vacuna va unida al bacteriòfag, al que prèviament ha estat activada l'acció bacteriòfògica disminuint la resistència microbiana determinada pels productes fills de reaccions bacilars. Aquesta bacteriofago-vacuna, ha estat assajada durant l'any 1926 en més d'un centenar de casos, però en el treball que analitzem es fa referència a uns 30 malalts procedents de l'Hospital Municipal d'infecciosos, dels quals es publiquen les gràfiques termomètriques, ben demostratives per cert.

Les conclusions obtingudes ens afirmen que la tal vacuna és inofensiva a les dosis utilitzades; que és molt convenient començar el tractament abans del desè dia de malaltia i que l'època menys indicada és la fase d'"estat" amb forta intoxicació.

L'aplicació d'aquestes normes ha conduït a una evolució clínica feliç de menys de 21 dies de duració, en els casos en què s'ha començat abans del desè dia; menor benefici, començant més tard, i franca eficàcia en les recaigudes.

El treball va il·lustrat amb profusió de gràfics i curves de temperatura, i es presenta pulcrament editat.

Es molt recomanable la seva lectura, per les ensenyances pràctiques que se'n dedueixen, majorment tractant-se de qüestions d'aplicació immediata.—S. V.

* * *

Moviment de socis.—Durant el proppassat mes d'abril han ingressat al Sindicat de Metges de Catalunya els següents companys:

Claudi Miquel Figuerola, d'Arenys de Mar.

Joan Casamitjana Jutglar i Conrad Xalabar-der Puig, de Barcelona, i

Antoni Seguí Colom, de Campanet.

Durant el mateix període de temps, s'han cursat les baixes voluntàries per trasllat fora de Catalunya, dels companys:

Josep M.ª Ariet Genis, de Sant Hilari Sacalm, registrada amb el núm. 648.

Josep Trino Mantilla Gómez, de Centelles, registrada amb el núm. 649.

* * *

Caixa de Beneficència.—Durant el proppassat mes d'abril el Sindicat de Metges de Catalunya ha fet efectives per aquesta Caixa de Beneficència a famílies de metges que es troben en precària situació, les següents quantitats:

Dr. M. C. de la T., de Mataró, 150 ptes.

Dr. I. M. F., de Tossa de Mar, 100 ptes.

Dr. Ll. C. A., de Barcelona, 150 ptes.

Dr. J. R. G., d'Almenar, 100 ptes.

Dr. J. V. C., de Barcelona, 125 ptes.

Orfe del Dr. C. A. de la E., de Vinaixa, 30 pessetes.

Orfe del Dr. M. D. P., de Talaru, 75 ptes.

Orfe del Dr. J. M. A., de Tivissa, 50 pessetes.

Orfe del Dr. J. V., de Pradell (tres mesos), 270'35 ptes.

Vda. del Dr. A., de Barcelona, 75 ptes.

Vda. del M. C. C., de Almacellas, 50 ptes.

Vda. del J. M. C. T., de Tarragona, 75 ptes.

Vda. del Dr. F. F., de Barcelona, 60 ptes.

Vda. del Dr. M. F. F., de Barcelona, 30 ptes.

Vda. del Dr. J. F. B., de Barcelona, 90 ptes.

Vda. del Dr. E. F. S., de Roses, 50 ptes.

Vda. del Dr. R. G. R. de M., de Mataró, 30 pessetes.

Vda. del Dr. S. G. F., d'Alcover, 100 ptes.

Vda. del Dr. M. G., de Tortosa, 100 ptes.

Vda. del Dr. S. L. L., de Castellserà, 50 ptes.

Vda. del Dr. A. M. R., de Barcelona, 50 ptes.

Vda. del Dr. R. O., de Sant Quirce, 75 ptes.

Vda. del Dr. J. V., de Pradell, 50 ptes.

Vda. del Dr. C. V. A., de Tossa de Mar, 50 pessetes.

Vda. del Dr. V., de Súria, 30 ptes.

Que sumen un total de pessetes 1915'35.

* * *

Institut Mèdico-Farmacèutic de Barcelona.—

En la Junta general ordinària celebrada darre-rament, la Junta Directiva d'aquesta entitat ha quedat constituïda de la següent forma:

President, Baudili Danés i Casabosch; vicepre-sident, Josep Trenchs i Codoñé; secretari gene-ral, Josep M.ª Ramón i Escardó; vice-secretari, Andreu Blay i Pigrau; tresorer, Antoni Vilarós i Bozzo; bibliotecari, Hermenegild Turó i Arcas; i vocal d'actes, Francesc Vinyals i Aguilera.

* * *

Collegi de Metges de València.—Se'ns ha co-municat la constitució de la nova Junta de go-vern d'aquest Collegi, que és la següent:

President, Joan Campos i Fillol; vicepresident, Antoni Villanova Ys; secretari, Ezequiel Balles-ter de los Reyes; tresorer, Pere Valero Almu-derver; vicesecretari i vocal 12, Manuel Beltràn Báguena; comptador interí i vocal 15, Lluís Va-lència Negro; vocal 11., Francesc Girona Cha-varria; vocal 2.º, Antoni Molina Estevan; vo-cal 3.º, Frederic Vives Hernández; vocal 4.º, Ernest Sanz Roselló; vocal 5.º, Ferran Balanzá Muñoz; vocal 6.º, Antoni Cebolla Romero; vocal 7.º, Fulgenci Gil Durá; vocal 8.º, Esteve Blanco Villanueva; vocal 9.º, Josep Peris Estruch; vo-cal 10, Carles Marí Colubi; vocal 11, Delfí Martí Fosa; vocal 13, Joaquim Moltó Santonja; vo-cal 14, Manuel Peris Forés; i vocal 16, Vicents García Donato.

Agraïm l'atenció.

* * *

Index d'anunciants.—Preguem a tots els nos-tres companys que fixin l'atenció i tinguin sem-pre presents els anunciants del nostre BUTLLETÍ, que en aquest número són els següents:

Opoteràpics López-Brea.

Piperacina Midy. - Aletrina. - Xarop Famel.

Productes Serono i Ergon.

Productes Ciba.

Ebertlisina, Vacuna Antitífica i Vacuna Anti-

maltense "Per Os". - Most Arnautau. - Vegigatori líquid del Dr. Masó Arumí.

Gra-Mil. - Mobles Ochoa. - Rubinat Llorach. - Uromil.

Especialitats del Laboratori Mirabent.

Enofosforina Serra. - Especialitats Vintró-Guardiola.

Productes químics abans Sandoz.

Productes Rapesta. - Cardiodinamo del Dr. Subirà. - Farina lacteada Nestlé. - La Ortopèdia moderna.

Natel.

Institut Neuro-Psiquiàtric de Lloret de Mar. - Laboratoris Ticia. - David, S. A.

Pantopon i Digalène Roche.

Nujol. - Sacer-San Celsus. - Gastrol Miret. - Aigua de Rocallaura.

Institut Roger.

Solució i Kolarsine Pautauberge.

Aigües Cardó.

Borosal.

Sèrum Arrhenostrícnic i Sèrum Antiesclerogen.

Preparats Hongaresos Cito.

Pulmoserum Bailly. - Neutralon. - Puruva.

Antiphlogistine.

Xarop Gersau. - Maltol. - Codoforme Bottu. - Productes J. Climent. - Solució Reichenbach. - Irrigol i Antiapoplegine Comas. - Productes Miraton.

Gran Balneari Villa Engràcia. - Plàtan Ceireosa.

Fosfo-Glico-Kola Domènech. - Anusol-Goe-decke.

Kalzan.

Yodalgol. - Uro-Bardanol. - Recalcivm. Vitahanol.

Neuronal Turon.

Aliments de Règim "Natura" i "Vigor". - Laboratori Benet.

Especialitats farmacològiques del Dr. W. Dutrem.

Laboratoris "La Moravia, S. A."

Laboratoris V. Munté. - Institut "Ybis".

Institut Llorente. - Milfo-Neave.

Bismogenol. - Xarop Puig. - Bronquiolina. - Gastrobiol Rossell.

Glefina.

Productes Tusell. - Laboratori Electrol. - Kinyo. - Productes Resopon.

Neurosol. - Oulothèle. - Preparats dermatològics Caballero.

Productes Ferran. - Xarop d'Haschisch. - Fixelina Canigó. - Pulmo-Sanllehi. - Hipofosfats Sant Jordi. - "Euphor, S. A."

Productes farmacèutics Maurice Leprince.

Institut profilàctic de Barcelona. - Laboratoris Abad C.^a - Productes dietètics Esteve Riera.

Laboratori d'anàlisi del Dr. E. Fernández Pellicer. - Hormotone. - Xarop Bebé. - Tetradinamo. - Cepticemiol.

Matrol-Neumotònic. - Iodofostan. - Anafímia. - Cereo-Licitina Ejarque. - Fluothymina. - Kalogen. - Productes Trouette-Perret.

Valenter.

Glicosan Llach. - Ceregumil.

Laboratoris Robert & Carrière. - Bertol.

Medicaments Kir.

Gran Sanatori "El Carmen".

Panprochol. - Vigogastrine. - Reumasaj. - Guayacinamil.

Vacuna antifímica M. S. - Llet condensada "El niño".

Laboratoris Ibáñez. - Aliment "Eles". - Aigua mineral "Better".

Productes Robert.

Cerebrino Mandri.

Encaixos: Ferments làctics Vian. - Productes Pagés Maruny. - Zúmel. - Thoroxye.

Donatius per a la Caixa de Beneficència del Sindicat de Metges de Catalunya durant l'abril de 1927

Laboratoris Ibero-americanos

Productes opoteràpics, Sèrums, Vacunes.

Cataplasmes, Aigua d'Amer Palatin, Sèrum Antifimic, Pankreofurfurón, Carn Vegetal, etc. (subscripció mensual)	125 ptes
De la casa Wassermann, id. id.	60 »
Laboratoris Busto, id., id.	60 »
Productes VIAN, id. id.	50 »
Institut de Biologia i Seroteràpia IBIS, id., id.	50 »
Institut Bioquímic Hermes, id., id.	50 »
Bacilina Búlgara González-Suárez (Ferment làctic) - Insulina G. S. (Diabetis) i Sèrum Rodet (Líquid curatiu antifòdic)	50 »
A. Gamir, Sil-al, Bardanol, id., id.	30 »
Carlo Erba, Milà, id., id.	25 »
Laboratoris Andròmaco - (GLEFINA- TONIC SALVE) (donatiu mensual).	50 »
Dr. Ornos Soler, de Reus Novocarrel antisèptic electrolític i de Carrel; Nasaelina Duncans, pomades antisèptiques nasals; Lactagenina, reconstituent i galactògen complet	25 »
Aigua mineral BETTER	25 »
Productes «KIR»	12 »
Casa Santiveri.-Vitamin-Fruit (Llet de fruites)	10 »

Mutual Mèdica

JUNTA GENERAL ORDINARIA

CONVOCATORIA

El Consell Administratiu de la *Mutual Mèdica* del Sindicat de Metges de Catalunya, en sessió del dia 20 d'abril de 1927, acordà convocar la Junta General ordinària de 1927, pel propinent dia 29 de juny, a les 10 hores i 30 minuts del matí, en el domicili social, carrer Consell de Cent, 331, pis primer, Barcelona, per tractar del següent

ORDRE DEL DIA

- 1.—Memòria de Secretaria.
- 2.—Estat de comptes.
- 3.—Elecció de membres del Consell.
- 4.—Proposicions presentades pel Consell.
- 5.—Proposicions presentades pels associats.
- 6.—Proposicions que es formulin durant la Junta General i de les quals el Consell jutgi convenient la immediata discussió.
- 7.—Aprovació de l'acta de la Junta General.

Els membres de l'Assemblea de Delegats del Sindicat que no estiguin inscrits a la *Mutual Mèdica*, no podran prendre part en aquesta Junta General.

Barcelona, 30 d'abril de 1927.

El President,
LL. CELIS

El Secretari,
F. ROSELL-JANE

Junta General ordinària de 1927

Notes preparatòries

Es prega a tots els associats i als senyors Delegats que es serveixin seguir per a la Mutual Mèdica les mateixes instruccions donades en altre lloc d'aquest número per a l'Assemblea del Sindicat, principalment pel que afecta a la presentació d'esmenes i proposicions.

Igualment es prega que les proposicions que es desitgin presentar en l'acte de la Junta General, es lliurin a la Secretaria abans de començar la sessió, per tal que el Consell tingui temps suficient per a estudiar la conveniència de la seva discussió.

Les esmenes s'agrairà que es formulin per es-

crit i que es presentin a la Mesa en iniciar-se la discussió de cada assumpte.

En el proper número corresponent al mes de juny, publicarem totes les proposicions presentades pel Consell, i les que s'hagin rebut dels associats, així com els estats de comptes i altres extrems que han de conèixer els socis i els senyors Delegats amb anterioritat a la Junta General.

Es recorda, finalment, a tots els senyors Delegats, que l'acta de la reunió ha d'aprovar-se i firmar-se en finalitzar aquesta, per ço que se'ls prega de romandre al saló de sessions fins una volta declarada closa la Junta General.

Consell Administratiu

Acta núm. 110

A les 22 hores del dia 21 de març de 1927, es reuneix el Consell Administratiu de la Mutual Mèdica, amb assistència dels doctors Celis, Farrerons, Palau, Aquilué, Rosell, Masriera, Otero, Castells, Vivancos i de March.

Presideix el Dr. Celis i actua de Secretari el Dr. Rosell.

S'excusa la no assistència del Dr. Sastre.

Es procedeix a la lectura de l'acta de la sessió anterior. A prec del Dr. Farrerons, es fa constar com aclaració a l'acta llegida, que, en intervenir en la darrera reunió per comprovar tot l'esdevingut en les sollicituds i la baixa per invalidesa presentades pel doctor Pereña, no era solament per informar-se d'un assumpte els antecedents del qual del Consell sobre aquest cas i poder complaure, ja coneixia per secretaria, sinó per saber l'opinió si era possible, al doctor Pereña. Amb aquesta avinentesa insisteix de nou exposant la seva opinió i, vist que el Consell es ratifica unànimement, dóna per acabat aquest assumpte. Sense cap altra observació, és aprovada l'acta.

El senyor Secretari dóna compte d'haver tingut coneixement que ha estat sobresseïda la causa que es seguia contra la Junta Directiva del Sindicat de Metges de Catalunya de l'exercici 1923-24 pel suposat delictes de coaccions, de qual Junta processada forma part el President d'aquest Consell, Dr. Celis.

S'acorda haver vist amb gust aquest sobresseïment i cursar la felicitació al Consell del Sindicat. A l'ensems, tots els reunits feliciten particularment al doctor Celis.

S'examinen i s'aproven les següents participacions de soci:

Grup I d'Invalidesa, del núm. 1698 al 1709 inclusius.

Grup II d'Invalidesa, del núm. 1232 al 1260 inclusius.

Grup III d'Invalidesa, del núm. 939 al 965 inclusius.

Grup IV d'Invalidesa, del núm. 539 al 561 inclusius.

Grup V d'Invalidesa, del núm. 431 al 449 inclusius.

Grup I de Vida, del núm. 756 al 769 inclusius.

Grup II de Vida, del núm. 484 al 501 inclusius.

Grup III de Vida, del núm. 304 al 314 inclusius.

Entre les anteriors admissions figuren, per informe facultatiu complementari, les sollicituds del Dr. Josep Güell Filella, dels Grups III i IV d'Invalidesa.

Figueren també entre les anteriors admissions i en els Grups II, III, IV i V d'Invalidesa, les del Dr. S. I. G., quals sollicituds han estat presentades per l'interessat, exteses sobre el nou model aprovat pel Consell, quedant així complimentat l'acord de la darrera sessió ordinària. En les esmentades sollicituds consta la declaració, escrita per l'interessat, dels estats patològica entre els diversos metges que l'han reconegut soferts i, com que aquesta declaració esmenals Drs. Celis i Farrerons d'aquest Consell administratiu, aquests companys expliquen al Consell l'estat actual del sollicitant, fent resaltar la seva opinió favorable a l'admissió, per la qual cosa han estat admeses les sollicituds que queden inscrites e nels Grups II, III, IV i V d'Invalidesa, amb els núms. 1260, 964, 560 i 449, respectivament.

En els Grups IV i V d'Invalidesa i amb els

núms. 559 i 448, respectivament, figura l'admissió als dits Grups del Dr. H. T. B., per les quals es fa constar que, als efectes de l'article segon del Reglament, apartat B, cas I, queden exclosos de socorsos els casos derivats de la declaració feta per l'interessat en les sollicituds.

Per tenir més de 60 anys, s'acorda deixar sobre la taula la sollicitud del Dr. J. Ll. V. al Grup I d'Invalidesa.

S'acorda oficiar al Dr. Anicet Gresa, de Miranblell, perquè amplii les dades de la sollicitud que ha presentat al Grup II d'Invalidesa, per no correspondre les que ha declarat amb les que consten en sollicituds anteriors.

S'acorda refusar, degut als antecedents patològics que consten en l'expedient del Dr. A. C. S., les seves sollicituds als Grups IV d'Invalidesa i III de Vida.

També s'acorda refusar, per hèrnia, la sollicitud al Grup III de Vida presentada pel Dr. M. S. S.

Causa baixa del Grup I d'Invalidesa, el doctor Francesc Bigas Grau, per defunció.

Causa baixa voluntària del Grup d'Invalidesa, el Dr. Lluís Coderque Amorós.

Vistes les sollicituds presentades pels interessats i l'informe facilitat pel Sindicat de Metges de Catalunya, s'acorda, en virtut de l'article 16, apartat b) del Reglament, que els companys Gregori Prat Picó i Josep Fosas Coll, malgrat el seu trasllat a Villafranca i Castelló de la Plana, respectivament, puguin continuar com a socis de la Mutual Mèdica amb tots els seus drets i obligacions i amb la especial obligació d'abonar les despeses que per reconeixements i altres objectes puguin ocasionar la seva nova residència i havent de senyalar un domicili a Barcelona pel cobrament de les seves quotes.

Es dona compte de les baixes per invalidesa presentades des de la darrera sessió, que són:

Enric Lience Basil, del Grup V d'Invalidesa; i de les altes registrades durant el mateix temps, que són:

Pere Roca Puig, del Grup III d'Invalidesa; Josep Escarda Sinogiani, del Grup III d'Invalidesa; Salustià Duarte Ruano, del Grup III d'Invalidesa; Germà Hernández Macabik, del Grup III d'Invalidesa.

S'examina la situació de tots els invàlids viants.

Els Drs. Aquilué i Masriera donen compte que, en compliment de l'acord de la darrera sessió, es traslladaren a Balaguer per practicar una visita d'inspecció a l'invàlid Manuel Ribera Fantó. A continuació exposen el seu informe al Consell, que confirma l'estat manifest d'invalidesa d'acord amb la certificació presentada per l'interessat.

El doctor Rosell dona compte de les visites d'inspecció verificades per ell, junt amb el doctor Masriera, als següents invàlids: Angel Gich Rojals, Miquel Maseras Rilesa, Agustí Galtés Bech.

S'examina l'expedient del primer dels invàlids esmentats i, vistos els antecedents i informes adquirits, considerant que l'estat d'invalidesa parcial que li va ésser concedida amb data 21 de desembre de 1925, després d'haver disfrutat durant dotze mesos l'invalidesa total, ha de permetre-li en l'actualitat, després d'altres quinze mesos d'invalidesa parcial, reprendre l'exercici de la professió i comprovat demés el seu estat actual de salut, s'acorda donar-lo d'alta com a invàlid a partir d'ara, com a les no compreses en l'atorgació de subsidis, tot d'acord amb la facultat que concedeix l'article 6 del Reglament.

S'acorda comunicar l'anterior acord al doctor Angel Gich Rojals, als efectes de l'apartat I de l'article 7 del Reglament.

Respecte al segon invàlid, Miquel Maseras Ribera, visitat pels doctors Rosell i Masriera, no havent-lo trobat al seu domicili, s'acorda que sigui visitat de nou pel propi Dr. Rosell abans de la propera sessió.

Finalment, el Dr. Rosell informa respecte el tercer invàlid per ell visitat, el Dr. Agustí Galtés Bech, l'estat del qual confirma plenament les certificacions d'invalidesa que té presentades.

Es llegeix i s'aprova el moviment de Caixa durant el propassat mes de gener.

Es dona compte, exhibint-se el resguard corresponent, d'haver comprat i dipositat en el Banc d'Espanya en compliment de l'acord de la darrera sessió, 43,000 pessetes nominals del Deute Amortizable, al 5 per cent, per un valor efectiu de 39,646 pessetes.

S'examinen i s'aproven els socorsos devengats durant el propassat mes de febrer.

S'aproven les prorrates a cobrar el proper mes d'abril d'acord amb el següent repartiment:

Grups	Socorsos	Socis	Prorrates
I Invalidesa	3915	1602	2'45
II "	2565	1207	2'15
III "	1365	933	1'50
IV "	145	555	0'30
V "	145	447	0'35
I Vida		725	
II "		490	
III "		314	

condonades les prorrates del Grup I d'Invalidesa.

El senyor Secretari fa avinent que, de conformitat amb el Reglament, ha de convocar-se amb 30 dies d'anticipació la Junta General que per precepte reglamentari ha de celebrar-se el mes de maig o juny. El Consell acorda, en principi, que la Junta General del present any es celebri el mes de juny, la data fixa de la qual s'acordarà a la sessió propera.

Per acord de l'última Junta General, queden

I sense altre assumpte a tractar, s'aixeca la sessió.

Notes de Secretaria

Ens plau agrair a tots els companys l'atenció que han prestat a les notes, avisos i circulars que se'ls han cursat per fomentar l'ingrés a nous Grups. Els resultats han estat ben positius; durant els tres darrers mesos, s'han rebut en aque-

ta Secretaria 557 sol·licituds de diversos Grups.

Si aquesta excel·lent progressió no decau, i pot no decaure, perquè encara a molts companys els falta sol·licitar l'ingrés a més Grups, la Mutual arribarà molt aviat al màxim que es pot esperar.

Tots hi hem d'aportar la nostra contribució, completant-nos la previsió i fent que la compleixin els nostres companys i amics.

* * *

En perfecte funcionament tota la Secció d'Invalidesa amb els seus cinc Grups, la tasca que ara ha de portar a terme tot bon mutualista és de fer que ampliïn els Grups els companys que formen part només del I i II d'Invalidesa.

Recordem la bella dita mutualista: "Tot soci té el deure de fer-ne ingressar un altre" i pensem que entre els nostres companys encara alguns, que sols pertanyen a un o dos Grups, no han pensat en la insuficiència de la pensió que tenen assegurada en cas d'ésser desgraciadament invàlids.

Amb l'esforç de cadascú es fa gran l'obra de tots.

* * *

Augmenta cada dia el nombre de sol·licituds pel Grup IV de Vida, el que ens fa pensar amb la prompta constitució d'aquest Grup.

Segurament que es constituirà molt ràpidament, si la gran massa d'incondicionals fundadors de Grup no esperessin a darrera hora per enviar les sol·licituds quan veuen que la constitució és imminent.

Per poder apreciar el nombre exacte de socis disposats a fundar el Grup IV de Vida, els preguem d'enviar la seva tarja amb la sola indicació "fundador Grup IV de Vida", sense necessitat de remetre ni les sol·licituds ni les 60 pessetes de quota de garantia.

D'aquesta manera s'enviaran les sol·licituds per omplir a tots els aspirants poc temps abans de constituir el Grup.

* * *

La Mutual Mèdica del Sindicat de Metges de Catalunya té en estudi un altre projecte important, pel qual és també molt necessari de conèixer l'opinió dels associats.

Es tracta del segur de Vellesa.

Per orientar els nostres estudis, preguem a tots els companys que desitgin assegurar-se una pensió per la vellesa, que ens enviïn la seva tarja només amb la indicació de "aspirant al Grup de Vellesa", fent-hi constar demés l'edat actual del soci aspirant.

No cal dir que aquesta tarja no representa cap compromís per l'associat.

Moviment de Caixa de la Mutual Mèdica durant el mes de març de 1927

ENTRADES

Ròssec	1.269'10
Per quotes garantia Invalidesa	1.488'—
” ” ” Vida	3.480'—
” ” mensuals i de compensa- ció	18.340'—
Retirat de la Caixa d'Estalvis	50.800'—

SORTIDES

Per socorsos Invalidesa	7.965'—
Per pensions mensuals de Vida, an- ticipades	2.700'—
Dipositat a la Caixa d'Estalvis	22.011'75
Dipositat a la Banca Soler i Torra, Germans	251'25
Compra de 43.000 ptes. nominals en Deute Amortitzable 5 %, diposi- tades al Banc d'Espanya	39.646'—
Tornada als beneficiaris del Dr. Serra la garantia al I, II, III, IV, V Invalidesa i I, II, III, IV Vida	300'—
Tornada als beneficiaris del Dr. Lasheras la garantia al I, II, III Invalidesa, deduïts rebuts pendants	29'65
Tornada als beneficiaris del Dr. Viladot les garanties al I, II, III Invalidesa, deduïts rebuts pendants	26'65
Tornada als beneficiaris del Dr. Mir Marcet la garantia al I Inva- lidesa	12'—
Tornada al Dr. Laporta la garantia V d'Invalidesa, per repetida	12'—
Despeses generals:	
En la compra de valors:	
Drets d'agència	49'25
Pòlissa	6'—
Timbres en el resguard di- pòsit valors al Banc d'Espanya	3'—
Acús de rebut d'un gir te- legràfic al Dr. Ribera	1'10
Despeses visita inspecció Balaguer	127'25
Despeses Secretaria	12'—
Timbres resguards dipòsit per als beneficiaris Dr. Rabadà	1'20
Subvenció al Sindicat	500'—

73.654'40
1.722'70

75.377'10

75.377'10

Moviment de socis

ADMISSIONS

GRUP I D'INVALIDESA

- 1710.—Escriu Arrant, Pere
- 1711.—Formiguera Manen, Lleó
- 1712.—Franco López, Ildefons
- 1713.—Sastre Torruella, Josep
- 1714.—Simon Castillo, Cast
- 1715.—Xalabarder Puig, Conrad
- 1716.—Poll Marzal, Josep

GRUP II D'INVALIDESA

- 1261.—Arranz Collado, Juli
- 1262.—Bernadas Vila, Eveli
- 1263.—Brusés Majó, Antoni
- 1264.—Felip Vilà, Bonaventura
- 1265.—Formiguera Manén, Lleó
- 1266.—Fradera Vallès, Manuel
- 1267.—Franco López, Ildefons
- 1268.—Mons Clos, Joan B.
- 1269.—Oliveras Devesa, Marius
- 1270.—Pi Lleonart, Joan
- 1271.—Rodon Arenys, Josep M.^a
- 1272.—Rosich Castells, Antoni
- 1273.—Sastre Torruella, Josep
- 1274.—Simon Castillo, Cast
- 1275.—Xalabarder Puig, Conrad

GRUP III D'INVALIDESA

- 966.—Arranz Collado, Juli
- 967.—Barnadas Vila, Eveli
- 968.—Brusés Majó, Antoni
- 969.—Formiguera Manén, Lleó
- 970.—Fortuny Navarro, Lluís
- 971.—Franco López, Ildefons
- 972.—Gil Vernet, Salvador
- 973.—Gussinyé Mas, Joan
- 974.—Mons Clos, Joan B.
- 975.—Pujol Valls, Jaume

- 977.—Rodón Arenys, Josep M.^a
- 978.—Sabaté Senabra, Amadeu
- 979.—Sarroca Vergés, Josep
- 980.—Sastre Torruella, Josep
- 981.—Simon Castillo, Cast
- 982.—Xalabarder Puig, Conrad

GRUP IV D'INVALIDESA

- 562.—Barnadas Vila, Eveli
- 563.—Brusés Majó, Antoni
- 564.—Cartañà Llorach, Joan
- 565.—Formiguera Manén, Lleó
- 566.—Franco López, Ildefons
- 567.—Gil Vernet, Salvador
- 568.—Gussiné Mas, Joan
- 569.—Melcior Bañeres, Benjami
- 570.—Ortells Barberan, Vicents
- 571.—Paulis Pagès, Joan
- 572.—Riera Pons, Joaquim
- 573.—Rodon Arenys, Josep M.^a
- 574.—Sabaté Senabra, Amadeu
- 575.—Samaranch Fina, Lluís
- 576.—Sarroca Vergés, Josep
- 577.—Segarra Benet, Josep Antoni
- 578.—Simon Castillo, Cast
- 579.—Viladesau Vilajuana, Robert
- 580.—Xalabarder Puig, Conrad

GRUP V D'INVALIDESA

- 450.—Barnadas Vila, Eveli
- 451.—Cartañà Llorach, Joan
- 452.—Formiguera Manén, Lleó
- 453.—Franco López, Ildefons
- 454.—Melcior Bañeras, Benjami
- 455.—Monné Prats, Joaquim
- 456.—Ortells Barberan, Vicents
- 457.—Riera Pons, Joaquim
- 458.—Rodon Arenys, Josep M.^a

- 459.—Sabaté Barjau, Primitiu
- 460.—Sabaté Senabra, Amadeu
- 461.—Samaranch Fina, Lluís
- 462.—Segarra Benet, Josep Antoni
- 463.—Simon Castillo, Cast
- 464.—Viladesau Vilajuana, Robert
- 465.—Xalabarder Puig, Conrad

GRUP I DE VIDA

- 770.—Abelló Bartolomé, Emili
- 771.—Arranz Collado, Juli
- 772.—Brusés Majó, Antoni
- 773.—Formiguera Manén, Lleó
- 774.—Fortuny Navarro, Lluís
- 775.—Franco López, Ildefons
- 776.—Maseras Galtés, Miquel
- 777.—Melcior Bañeras, Benjamí
- 778.—Mora Guerau de Arellano, Rafael
- 779.—Ortells Barberan, Vicents
- 780.—Rodon Arenys, Josep M.^a
- 781.—Sabaté Barjau, Primitiu
- 782.—Sabaté Sanabra, Amadeu
- 783.—Simon Castillo, Cast
- 784.—Xalabarder Puig, Conrad

GRUP II DE VIDA

- 502.—Abelló Bartolomé, Emili
- 503.—Barnadas Vila, Eveli
- 504.—Cartañà Llorach, Joan

- 505.—Fortuny Navarro, Lluís
- 506.—Maseras Galtés, Miquel
- 507.—Melcior Bañeras, Benjamí
- 508.—Mora Guerau de Arellano, Rafael
- 509.—Ortells Barberan, Vicents
- 510.—Pujadas Fabregat, Antoni
- 511.—Ramon Solé, Antoni
- 512.—Riera Pons, Joaquim
- 513.—Rodon Arenys, Josep M.^a
- 514.—Sabaté Barjau, Primitiu
- 515.—Sabaté Sabaté Sanabra, Amadeu
- 516.—Simon Castillo, Cast
- 517.—Xalabarder Puig, Conrad

GRUP III DE VIDA

- 315.—Aulet i de Falgàs, Joan M.^a
- 316.—Barnadas Vila, Eveli
- 317.—Bernat Carreras, Manuel
- 318.—Caratañà Llorach, Joan
- 319.—Maseras Galtés, Miquel
- 320.—Melcior Bañeras, Benjamí
- 321.—Mora Guerau de Arellano, Rafael
- 322.—Ortells Barberan, Vicents
- 324.—Pujadas Fabregat, Antoni
- 325.—Riera Pons, Joaquim
- 326.—Rodon Arenys, Josep M.^a
- 327.—Sabaté Barjau, Primitiu
- 328.—Simon Castillo, Cast
- 329.—Xalabarder Puig, Conrad

Socorsos devengats durant el mes de març de 1927

	GRUPS						
	INVALIDESA					VIDA	
	I	II	III	IV	V	I	II
Miquel Cabeza Samsó, de Barcelona	150						
Lluís Altés Sabater, de Mediona	150	150					
Francesc Llauredó Montaner, de Reus	150	150					
Enric Sánchez Comendador, de Barcelona	150						
Modest Capdevila Torrell, de Vilaplana	150	150	150				
Norbert Llinàs de la Tejera, de Sant Boi del Llobregat	150	150	150				
Angel Gich Rojals, de Barcelona	100	100	100				
Feliu Sotorra Massó, de Sabadell	150						
Pere Montros Ibàñez, d'Ulldecona	150	150					
Adolf Batlles, de Barcelona	150						
Miquel Maseras Ribera, de Barcelona	150	150					
Tomàs Roig Boet, de Barcelona	150						
Josep Roig Gilabert, d'Almenar	150	150					
Agustí Galtés Bech, de San Cugat del Vallès	150	150					
Pere Roca Puig, de Barcelona	35	35	35				
Fermí Oliva Agulló, de Barcelona	150						
Josep Estrade Sales, de Vilanova Puig	150						
Ricard Grau Ball, de Manresa	150	150					
Josep Escarda Sinoriani, de Tarradell	20	20	20				
Albert Folch Pi, de Barcelona	150						
Anicet Suriol Fàbregas, de Barcelona	150	150					
Francesc Molinas Llavaneras, de Torroella de Montgrí	150	150	150				
Joaquim Tarruella Pausas, de Barcelona	150	150	150				
Geroni Gelabert Rincón, de Olot	150	150	150				
Manuel Ribera Taribó, de Balaguer	150	150	150	150	150		
Francesc de P. Bedós Arnal, de Sabadell	95	95					
Enric Lience Baril, de Barcelona	45	45	45	45	45		
TOTAL PESSETES	3.595	2.395	1.100	195	195		

QUOTES corresponents al mes de maig de 1927**Quotes del mes de la data**

		VIDA				
		Quota mensual de cada Grup				
		1' -	1' -	1' -	-	-
		I	II	III	IV	V
		1	2	3	-	-
INVALIDESA	3'25 I	3'25	4'25	5'25	6'25	-
	3' - II	6'25	7'25	8'25	9'25	-
	2'20 III	8'45	9'45	10'45	11'45	-
	1'35 IV	9'80	10'20	11'80	12'80	-
	1'45 V	11'25	12'25	13'25	14'25	-

combinacions d'Invalidesa i Vida

Quotes mensuals corresponents a les diverses

Promitjos mensuals des de la fundació

		VIDA				
		Promig mensual de cada Grup				
		7'58	4'57	1' -	-	-
		I	II	III	IV	V
		7'58	12'15	13'15	-	-
INVALIDESA	2'30 I	2'30	9'88	14'45	15'45	-
	2'14 II	4'44	12'02	16'59	17'59	-
	1'82 III	6'26	13'84	18'41	19'41	-
	1'32 IV	7'58	15'16	19'73	20'73	-
	1'25 V	8'87	16'45	21'02	22'02	-

combinacions d'Invalidesa i Vida

Promitjos mensuals corresponents a les diverses

Aquests promitjos queden considerablement reduïts si es té en compte que la Mutual ha condonat moltes quotes i segueix condonant a prorrata del Grup I d'Invalidesa

L'import del **rebut mensual** està en l'encreuament de la ratlla horitzontal corresponent al grup d'Invalidesa amb la ratlla vertical corresponent al grup Vida.